

KIRKKOSANOMAT

Kevät on tullut. Muuttolin-
tujen laulu kaikuu. Ensimmäi-
set kukat ovat puhjenneet.
Odotamme kesän kirkkautta,
lämpöä ja kauneutta.

Suomen kesä on lyhyt. No-
peasti sen päivät hupenevat.
Ennen kuin ehdimme juuri tot-
tua kesän iloon, se jo vaihtuu
kuulaaseen ja pimenevään syk-
syyn.

Sen vuoksi on kesällä meille
erikoisen suuri merkitys. Kesä
on virkistykseen, voimien ko-
koamisen, lomien aikaa. Poh-
jolassa on juuri kesä lomien ja
rentoutumisen aikaa. Näin ei
suinkaan ole laita Keski- ja
Etelä-Euroopassa eikä Yhdys-
valloissa, missä kesäkaudet
ovat pitkiä. Siellä lomat jakau-
tuvat vuoden eri osiin mm.
kouluissa.

Seurakunnallisessa työssä-
kin ilmenee meillä talvi- ja
kesäkauden erilaisuus selvästi.
Monet seurakunnalliset työ-
muodot lakkaavat kesän tullen.
Seurakuntapiirit eivät kokoon-
nu. Monet muutkin työmuodot,
kuten pyhäkoulut, varhaisnuo-
rison ja nuorison tavalliset työ-
muodot lepäävät. Seurakunta-
työkin pitää eräissä mielessä
lomaa.

Onko se oikein?

On sananparsi: "Paholainen
ei koskaan pidä kesälomaa. Se
toimii aina ja väsymättä. On
väärin, että seurakunta pitää
kesälomaa."

Onko siis väärin, että kesällä
seurakunnan monet työmuo-
dot lepäävät?

On väärin, jos kaikki työ
sammuu.

Mutta väitteessä, että seura-
kuntatyö pitää kesälomaa, on
kaksi virhepäätelmää.

Toinen niistä on se, että ar-
vellaan Jumalan työn olevan
ihmisten varassa, ihmisen työn
varassa. Näin ei kuitenkaan
ole. Työ on Herran. Hän kan-
taa sitä. "Tuuli puhalttaa, mis-
sä se tahtoo. Sinä kuulet sen
huminan, mutta et tiedä, mistä
tulee ja minne se menee. Näin
on laita jokaisen, joka on syn-
tynyt Hengestä."

Tulen ja voiman Profeetta
Elia valitti Hoorebin vuorella
Jumalalle, kuinka hänen työnsä
oli valunut hukkaan, Elia oli
täysin uupunut. Silloin sanoi
Jumala: "Minulla on Israelissa
7.000 polvea, jotka eivät ole
notkistuneet Baalin edessä." Ihmiset väsyvät. Heidän voi-
mansa loppuvat. Mutta Jumala

TÄNÄ
PÄIVÄNÄ

Kesän tullessa

ei väsy. Hänen kädessään on
kaikki valta ja voima.

Toinen virhepäätelmä on luu-
lo, että seurakuntatyö loppuu
kesäisin.

Seurakuntatyö ei suinkaan
lopu, vaan muuttaa muotoaan.

Juuri kesällä on tyttöjen ja
poikien leirejä, tytöille kuusi ja
pojille kuusi sekä yksi yhteis-
nen Ilmolan leirikeskuksesta
Lyttylässä. Sen lisäksi on ty-
töille neljät leirit alkupuolella
seurakunnan ja pojille kahdet.

Kesäkuun alussa ovat valta-
kunnalliset tyttöpäivät Porissa.

Nuorisolle on kaksi rippi-
koululeiriä, joihin voi osallis-
tua yhteensä noin 150—180
tyttöä ja poikaa. Nuorisolla on
viikonloppuleirejä ja retkiä pit-
rin kesää.

Erilaisia virkistysleirejä, kut-
ten äideille, isille, vanhuksille,
invalideille, aistiovallisuuden ym.
järjestetään seurakuntien ke-
säkotiin Junnilaan pitkin ke-
sää, niin että kesäkoti on va-
rattu kesäkuun alusta elokuun
loppuun. Näihin leireihin voi
osallistua lähes tuhat seura-
kuntalaista.

Paitsi nyt toukokuun puoli-
välissä pidettäviä lähetys- ja
evankelioimispäiviä Keski-Po-
rin kirkossa pidetään juhan-
nuksen jälkeen Satakunnan
nuorten kristillisen piirijärjes-
tön toimeenpanemina telttako-
koussarja Keski-Porin kirkon
puistossa. Elokuun alussa ovat
Porissa niin ikään Helsingin
Raamattukoulun kesäpäivät.

Ei myöskään ole unohdetta-
va, että jokapäiväiset jumalan-
palvelukset, iltakirkot ja viik-
kosaarnat ulkosalla jatkuvat
kesäisinkin.

Kesäisin kutsuvat myös mo-

net valtakunnalliset kristilliset
kokoukset niin nuorisoa kuin
vanhempaa kristikansaa virkis-
tymään sanan ääressä.

Kirkon kesätoiminta liit-
tyy läheisesti Suomen kesään.

Sen tarkoituksena on tarjota
virvoitusta ja lepoa sanan
ääressä talven uuvuttamille.
Kirkko ja seurakunta toimii
mahdollisuksiensa mukaan ke-
sän kirkkaina ja lämpöisinä
päivinäkin.

On myös muistettava, että
seurakuntien työntekijätkin
uupuvat ja kaipaavat lepoa.

Evankeliumeissa kerrotaan,
että Jeesus vei opetuslapsensa
luonnon helmaan, erämaahan
lepäämään. Hän sanoi heille:
"Tulkaa te yksinäisyyteen, au-
tioon paikkaan, ja levähtäkää
vähän". Opetuslapset tarvitsi-
vat sisäistä rentoutumista ja
voimien kokoamista.

Sitä me tarvitsemme kaikki.
Sitä varten saamme kesän va-
loisan ja lämpöisen ajan.

Jumala siunatkoon kesämme.
Hän siunatkoon seurakuntiem-
me työn sen aikana. Se on hä-
nen työnsä.

"Se, Jeesus, on sun asias!

Se oma on sun kunnias!"

Matti A. Mustonen

On monenlaisia valoja ja
lampuja, joita sytytetään ih-
misten johtamiseksi ja kutsu-
miseksi. On majakkavalvoja, lii-
kennevalvoja, mainosvalvoja, elo-
kuvamainoksia, jotka myös ne-
kin kutsuvat ihmisiä. Olen kui-
tenkin jäävi puhumaan näistä
valoista, koska en ole milloin-
kaan nähnyt minkäänlaisia va-
loja.

On myös henkisiä valoja,
aatteellisia valoja, jotka kutsu-
vat ihmistä. Jotkut niistä lois-
tavat lyhyemmän, toiset pitem-
män ajan. Jotkut niistä him-
menevät ja menettävät alkupe-
räistä merkitystään ja jotkut
sammuvat kokonaan.

Mutta on vielä yksi valo,
joka on kaikista valoista kirk-
kain ja sen näkevät kaikki,
tahtoivatpa taikka eivät. Sen
näkevät sokeatkin. Minäkin. —
Se kutsuu meitä kaikkia, mut-
ta me pelkäämme sitä. Tämä
on totuuden valo, Jumalan
valo. Se ei himmene eikä sam-
mu milloinkaan.

Minkä tähden me tätä valoa
pelkäämme? Siksi, että se va-

laisee meidän lävitsemme ja
paljastaa kaiken sen lian ja
rumuuden, mikä meissä on. Se
paljastaa todellisen minämme.
Se on vastenmielinen valo, joka
tarvelee sen kauniin kuvan,
jonka me olemme luoneet hy-
västä itsestämme. Me pakenem-
me sitä, mutta emme pääse pa-
koon, sillä Jumala on sen sy-
tyttänyt meidän sydämiimme.
Se seuraa meitä kaikkialle ja
kutsuu meitä. Mutta me emme
tahdo astua totuuden valopiiri-
in ja tunnustaa vikojamme.
Me pystytämme ympärillemme
lujan ennakkoluulojen muurin
ja linnoittaudumme sen suo-
jaan. Sen suojassa on niin mu-
kavaa ja turvallista seurata ih-
misten edesottamuksia ja päivi-
tellä maailman pahuutta. Ja
kuinka paljon sitä saattaa olla-
kaan. — Mutta me emme ole
pahoja. No jaa — — — onhan
meissäkin tietysti jotain vikoja.
Emmehän, paratkoon, ole mi-
tään enkeleitä, vaan heikkoja
syntisiä. — Mutta muuten me
olemme noin suurin piirtein
hyviä ihmisiä. Me emme

JUMALAN VALO

"Ei kukaan, joka sytyttää
lampun, peitä sitä astialla tai
pane vuoteen alle, vaan panee
sen lampun jalkaan, että sisäl-
letulijat näkisivät valon. Sillä
ei ole mitään salattua, joka ei
tule ilmi, eikä kätkeytyä, mikä
ei tule tunnetuksi ja joudu päi-
vänvaloon. Katsokaa siis, mi-
ten kuulette, sillä sille, jolla on,
annetaan, mutta siltä, jolla ei
ole, otetaan pois sekin, minkä
hän luulee itsellensä olevan." Luuk. 8: 16—18.

ryyppää emmekä polta savuk-
keitä. Emme lyö vaimojamme,
jos meillä sellaisia on. Sitä te-
kevät vain juopporentut, emme
me. Me menemme joskus kirk-
koon ja pistämme lantin ko-
lehtihaaviin hyvän tavan vuoksi.
Ellemme mene kirkkoon,
kuuntelemme jumalanpalve-
lusta radiosta tai katselemme
televisiosta jos olemme näke-
viä ja meillä sellainen on.

Katsokaa, miten kuulette, sa-
noo Jeesus. Miten me kuunte-
lemme? — Me voimme kuun-
nella Sanaa monella tavalla.
Osan me voimme käsittää, mut-
ta se ei miellytä, koska se si-
vuaa meitä liian läheltä. Ajat-
telemme työasioita, talous-
asioita, vaatteita, urheilukil-
pailuja, veikkauksia tai jotain
muuta. Näin toteutuu Jeesuk-
sen vertaus kylväjästä.

Kun puhutaan farisealaisista,
me yhdyimme siihen innok-
kaasti. Mutta se ei tietenkään
koske meitä. Heitä on kyllä
ympäriämme vaikka kuinka
paljon, mutta me emme ole fa-
risealaisia emmekä ulkokullat-
tuja. Olemme hyviä kunnan
kristittyjä. — — — Olemme
hyviä ja lempeitä varsinkin
niille, jotka ovat meille mie-
liksi ja suitsuttavat meille kii-
tosta. Joskus me saatamme
kotiololoissamme menettää malt-
timme ja tasapainomme, jos
meitä jollain tavalla vastuste-
taan taikka jos kaikki ei oikein
mene meidän nuottiemme mu-
kaan. Silloin saatamme hauk-
kia lähimpiämme tai alaisiam-
me pahanpäiväisesti. Pahansi-
suisiako? — — — Eihän toki.
Mutta ne hermot. — Meillä on
niin heikko sydän ja herkkä
sielu. Haavoitumme niin hel-
posti, jos meitä vähänkin lou-
kataan. Me emme ole pahansi-
suisia. Meillä on niin hyvä ja
kultainen sydän, kunhan meitä
vain oikein ymmärretään.

Mutta saattaa tulla joku,

ehkä sellainen, joka tuntee mei-
dät vuosien takaa ja on nähnyt
meidät omassa oikeassa valos-
samme, joka ei ole niinkään
mairitteleva, ja joka uhkaa
käydä vaaraksi meidän erin-
omaiselle maineellemme ja
kunniallemme mallikelpoisena
ihmisenä. Me vaiennamme hä-
net jos pystymme. Olemme
saaneet hyvityksen. Totuus on
vaiennettu. Saamme jälleen
rauhassa lämmitellä oman hy-
vyytemme päivänpaisteessa. —

Mutta sitten voi tulla jotain,
joka mullistaa ja tuhoaa kai-
ken sen, jolle olemme rakenta-
neet ja josta olemme ylpeilleet.
Tulee sairaus tai joku muu
odottamaton onnettomuus tai
vahinko. Kaikki ne, jotka ovat
meitä imarrelleet, kääntävät
meille selkensä. Heillä ei ole
enää meistä mitään hyötyä. He
ovat aina tunteneet vastenmie-
lisyyttä meitä kohtaan, sillä he
ovat tunteneet meidän todelli-
sen olemuksemme ja luonteem-
me. Nyt, kun siitä ei enää ole
mitään vahinkoa, voivat he pal-

Jatkaa seur. siv.

PYHÄN HENGEN täytyy itse valmistaa itsellensä siija ih-
misen sydämessä. Hänen täytyy ikäänkuin ottaa vastaan
itsensä. Tämä tapahtuu sen kautta, että PYHÄ HENKI
tyhjentää ihmisen. Tyhjentäminen on ensimmäinen ja tar-
peellisin valmistus PYHÄN HENGEN ja hänen jumalallisen
tavarainsa ja lahjainsa vastaanottamiseen. Mitä tyh-
jempi ja vapaampi ihminen on, sitä soveliaampi ja enem-
män valmistettu on hän ottamaan vastaan PYHÄÄ HEN-
KEÄ. Jos tahdotaan täyttää astiaa jollakin muulla kuin
sillä, mitä siinä on, täytyy sitä, mitä siinä ennen on ollut,
tyhjentää. Johannes Tauler.

PYHÄ HENKI on tosi Jumala. Hän todistaa Herrasta Kris-
tuksesta. PYHÄ HENKI kokoaa seurakunnan yhteen pää-
hän, Kristukseen, uudistaa sitä lahjoillaan, jakaa sille loh-
dusta Herran Kristuksen ansiosta, tekee Herran Kristuk-
sen jäsenet eläviksi, vahvistaa heitä voimallaan, uudesti
synnyttää heidät ja vahvistaa siten uskovaisten sydämissä
Herran Kristuksen hengellistä valtakuntaa. PYHÄ HENKI
valaisee mieltä, puhdistaa sydäntä ja kaikki, mitä Herra
Kristus on ruumiissaan meidän hyväksemme tehnyt, hän
kirjoittaa sydämeemme, jotta se ei jäisi meidän ulkopuo-
llemme. Johan Arondt.

KIRKKO PORISSA

Koko maata käsittävät tyttöpäivät Porissa

3.-4. 6. 1964

Porin seurakunnat tahtovat lausua tervetulleiksi kaikki tytöt, jotka tulevat tänne vastaanottamaan sitä siunausta, joka Jumalalla on tarjona. Jääkööt nämä päivät unohtumattomina muistoina kannattamaan elämää. — Seuraavassa maisteri Kerttu Inkalan tervehdys vasta-alkaneesta Tyttöjen Keskuksesta.

TYTTÖJEN KESKUS

seurakunnallinen tyttötyön keskusjärjestö

Seurakunnallisen tyttötyön keskusjärjestönä on toiminut jo useiden vuosikymmenien ajan Kirkon Nuorisoyhdistys eli entinen Suomen Nuorten Kristillinen Liitto. Opettaja Eeva Alha oli tyttötyön uranuurtaja Suomessa. Hän kävi vuonna 1928 opintomatalla Norjassa, jossa pidettiin kristillinen tyttöleiri. Vuonna 1929 pidettiin Suomessa Keuruun Pöyhylässä ensimmäinen tyttöleiri. Siihen saakka oli pidetty vain partiroleirejä. Opettaja Eeva Alha suunnitteli tyttötyön pääpiirteissään sellaiseksi kuin se on tähän saakka ollut.

Työmuotojen tarkistaminen ja uusiminen kuuluvat aika ajoin kaiken työn ohjelmaan. Monen

vuoden ajan on keskusteltu ja kirjoitettukin siitä, kuinka tarpeellista olisi saada Poikien Keskusta vastaava Tyttöjen Keskus. Vuoden 1963 ajan suunniteltiin Tyttöjen Keskukseen organisaatiota ja toimintaa, ja kuluvan vuoden alusta se aloitti toimintansa. Joka tapaan, jonka puheenjohtajana on teol.kand. Anja Leinonen, saa keskittyä suunnittelemaan vain tyttötyötä käsitteleviä asioita. Ovathan varhaisnuorisotyön ja erikoisesti tyttötyön ongelmat monessa suhteessa erilaisia kuin nuorisotyön ongelmat.

Tyttöjen Keskukseen toimintasuunnitelmaan kuuluu seurakunnallisen tyttötyön palveleminen. Suunnitellaan ohjelmistoja, järjes-

tetään kursseja, leirejä ja tyttöpäiviä. Tänä kesänä pidetään valtakunnalliset tyttöjen kesäpäivät Porissa 3.-4. 6. Kesällä lähtee myös joukko tyttöjä Tanskaan ja Ruotsiin tyttöleireille. Jo parin vuoden ajan on pidetty neuvottelupäiviä toisten pohjoismaisten varhaisnuorisoyhdistysten kanssa. Tytön tie on Tyttöjen Keskukseen julkaisu. Se on tarkoitettu varttuneemmille tytöille, 11 vuodesta ylöspäin. Tytön tie täytti 15 vuotta viime vuoden marraskuussa. Ensimmäinen vuosi Tyttöjen Keskukseen toiminnassa tulee olemaan linjojen aukaisemista ja koekäytännön. Mutta halumme on palvella seurakunnallista tyttötyötä mahdollisimman tehokkaasti.

KAKSI PESIJÄÄ

Jeesus nousi ehtoolliselta ja riisui vaippansa, otti liinavaatteet ja vyöti sillä itsensä. Sitten hän kaatoi vettä pesumaljaan ja rupesi PESEMÄÄN OPE-
TUSLASTENSA JALKOJA ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt ja sanoi: "Jos siis minä, tiedän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat." Jh. 13: 4, 5, 14.

Ja kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut, vaan että meteli yhä ylti, otti hän vettä ja PESI KÄTENSÄ KANSAN NÄHDEN ja sanoi: "Viaton olen minä tämän miehen vereen. Katsokaa itseenne". Niin kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Tulkoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle". Matt. 27: 24—25.

Raamattu kertoo meille kahdesta sangen erilaisesta pesijästä: Pilatus pesi omat kätensä tahtoen paeta vastuusta ja säilyttää syyllisyyden toisten päälle. Jeesus pesi toisten jalat osoittaen, miten on autettava muita puhdistumaan maailman liasta.

Kumpaa pyykkiä olet sinä pesemässä?

Sanotaan, että Pilatus pesee vielä helvetissäkin käsiään. Mutta Jeesuksen puhdistus on kertakaikkinen jokaiselle, joka on nöyryntynyt hänen sovitustyöhönsä.

Liiankin yleistä on, että me emme rohkene vastata teoistamme tai tunnustaa niitä, vaan työnnämme syyn toisten niskoilta, vieläpä tavallisimmin itseämme heikommille. Ja jos ei tätä, niin ainakin viittaamme kintaalla ja sanomme: se ei kuulu minulle. Tämä on pilatusmieltä.

Oikea kristillinen rakkaus uhrautuu auttamaan langenneita, koska on saanut itsekin armon, että Jeesus on nostanut Rakkaus panee palvelemaan ja pesemään kuin äiti lastaan. Kullekin on Jumala antanut erilaisen armolahjan. Eivätkä kaikki käytä rahaa, vaan he voivat palvella. Ei jokaisella ole puheen tai laulun lahjaa, mutta he saattavat tehdä jotain käsillensä tai kynällensä toisten voittamiseksi Kristukselle. Peseminen on halpaa työtä, olkoon kysymys sitten pyykistä tai tiskistä. Mutta Jumalan valtakunnan työntekijäksi kelpaavatkin vain se, joka on kuolettanut itsekkyytensä ja ylpeytensä. Hän ei halveksi palvelijan paikkoja, eikä katso miten voisi itse nauttia tarjona olevista lahjoista. Siis varo Pilatusta, mutta katso Jeesukseen.

P. O. Ekko

Tyttöjä Imatran valtakunnallisilta kesäpäiviltä 1961.

KATKERA IHMINEN

Jumalan sallimat koettelemukset joko nöyryyttävät tai katkeroittavat ihmisen. Katkeruus on Jumalan syyttämistä eli kapinaa häntä vastaan ja pahin synti. Tällainen ihminen katsoo alas tappioihinsa, vaikka hänen tulisi katsoa ylös pelastajaansa Kristukseen, joka voi muuttaa hänen tappionsa uskon voitoiksi. Me emme valitse Jumalaa, vaan hän valitsee meidät palveluksensa työhön ja silloin hän myös vastaa kustannuksista.

PORIN KIRKKOSANOMAT ON

HYVÄ ILMOITUSLEHTI

HAUTAUSTOIMISTO SAIN OSAKEYHTIÖ

Eteläpuisto 11

Puh. 12 161

Holdamme kaikki alaamme kuuluvat tehtävät

Jatkoa etusivulta.

jastaa korttinsa ja ilmaista oikean käsityksensä meistä. "Sillä ei ole mitään salattua, mikä ei tule ilmi, eikä kätkeytyä, mikä ei tule tunnetuksi ja joudu päivänvaloon."

Olemme nyt yksin. Meidät on vedetty totuuden valoon. Meidät on riisuttu. Kaikki se, minkä me luulimme itsellämme olevan, on otettu meiltä pois. Meillä ei ole mitään. Näemme itsemme kaikessa alastomuudessa. Juuri sellaisina kuin todellisuudessa olemme. Häpeä ja masennus valtaa meidät niin raskaana, että se painaa meidät maahan. Meillä ei ole enää muuta mahdollisuutta kuin ruukoilla nöyrästi: Herra armahda minua.

Ja Herra armahtaa. — — — Juuri sitä varten hän on pyyhdyttänyt meidät, että hän saisi vetää meidät totuuden va-

loon ja näyttää meille sairautemme ja sen syyn, joka on itse saatana lähtöisin. Hän tahtoo vapauttaa meidät saatana vallasta lempeydellä, mutta kun me saatana sokaisemina ja uskottelemina aina vain pakenemme häntä, täytyy hänen kovin ottein tarttua meihin ja viedä meidät totuuden valoon, että me tulisimme parannetuiksi. Nyt hän paljastaa meille koko suuren rakkautensa ja laupeutensa. Hän nostaa meidät ylös, puhdistaa meidät tahroistamme, antaa meille kaikki synnit anteeksi, vapauttaa meidät kaikesta, mikä painaa tuntoamme. Hän pukee meidät uuteen vanhurskauden pukuun ja jakaa meille runsain mitoin niitä armolahjoja, joita Hän käsittämättömässä rakkaudessaan ja suuressa viisaudessaan näkee hyväksi meille antaa.

Sokea Erik Gröndal

TALJAN OHJE

Mopoilija Sinulta ei vaadita ajokorttia, vaikka ajat moottoriajoneuvoa. Vakuutuskilpesi mukana saat TALJAN julkaiseman «AJA OIKEIN»-oppaan. Tutustu siihen tarkoin ennen kuin lähdet ajoon. Osaamalla liikennesäännöt ajat turvallisemmin etkä vaaranne muidenkaan tien käyttöä.

Tilastojen mukaan saa vuosittain maassamme noin 100 mopoilijaa surmansa. Mopoilijoiden lukumäärä on jatkuvasti nousemassa. Mopoilija: omaksu alunperin oikea asenne liikenteeseen ja ota

LIIKENNETURVALLISUUS TAVAKSI

HERRA—MINÄ—SINÄ

HERRA on minun paimeneni,
ei minulta mitään puutu.

Viheriäisille niityille HÄN vie minut lepäämään,
virvoittavien vetten tykö HÄN minut johdattaa.

HÄN virvoittaa minun sieluni

HÄN ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden.

• • •

Vaikka minä vaeltais pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä SINÄ olet minun kanssani; SINUN vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat. SINÄ valmistat minulle pöydän minun vihollisten silmien eteen. SINÄ voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevoitavainen. Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua HERRAN huoneessa päivieni loppuun asti. Ps. 23.

KIRKKO PORISSA

PREIVIIKIN SEURAKUNTATALON PERUSKIVI MUURATTU

Preiviikin seurakuntatalon rakentaminen on aloitettu maaliskuussa, ja 21.4. pidetyssä tilaisuudessa perinteellisen tavan mukaan kätkettiin rakennuksen muuriin lieriö, joka sisälsi peruskirjan, päivän sanomalehden ja käytössä olevat rahat. Preiviikin seurakuntatalo on Länsi-Porin seurakunnan toinen työkeskus, ja se rakennetaan kauniille metsäiselle tontille, jonka suuruus on puolitoista hehtaaria. Seurakuntatalon toimipiiriin kuuluu 1.100 asukasta ja tiloja on suunniteltu käytettäväksi edullisen sijainnin johdosta myös leiritoimintaan sekä kesällä että talvella. Peruskiven muuraustilaisuudessa oli läsnä mm. kirkkohallintokunnan ja rakennustoimikunnan jäseniä, seurakuntalaisia sekä rakennustyömaan työntekijöitä.

Tilaisuus aloitettiin virrellä 341 "Jos huonetta ei rakenna", minkä jälkeen talon rakennustoimikunnan puheenjohtaja, Länsi-Porin kirkkoherra Voitto Vuola, puhui. Hän mainitsi että rakennustyön toteutuminen merkitsee kylän asukkaiden vuosien toiveiden täyttymistä ja toivoi, että seurakuntatalo palvelisi erityisesti seurakunnan nuorta väkeä.

Rakennettavan seurakuntatalon synty- ja suunnitteluvaiheista kertoi Porin seurakuntien taloudenhoitaja Paavo Yrjölä. Kirkkohallintokunnan asettamaan rakennustoimikuntaan kuuluvat puheenjohtajana kirkkoherra Voitto Vuola, sihteerinä rakennusmestari Toivo Korpela ja jäsenenä emäntä Anni Uusitalo, talousneuvos Reino Kuusi-Riutta ja maanviljelijä Uuno Kuuminainen. Rakennuksen piirustukset on laatinut rakennusmestari Aulis Kaseva, ja ne on hyväksytty kirkkovaltuustossa lopullisesti 6.6.1963. Rakennustyön

urakoi rakennusmestari Kalle Mäkelä, ja talo valmistuu syksyllä.

Talon peruskirjan lukemisen jälkeen kuparilieriön pudotti perusmuuriin kirkkoherra Voitto Vuola, joka myös ensimmäisenä tarttui muurarilastaan. Muut peruskiven muuraajat olivat yhteisen kirkkovaltuuston puheenjohtaja, rovasti Matti A. Mustonen, kirkkohallintokunnan puheenjohtaja, pormestari Väinö Hähta, rakennustoimikunnan sihteerit ja työn valvoja, rakennusmestari Toivo Korpela, rakennustoimikunnan jäsenet emäntä Anni Uusitalo, maanviljelijä Uuno Kuuminainen ja talousneuvos Reino Kuusi-Riutta sekä taloudenhoitaja Yrjölä ja kirkkohallintokunnan jäsen taloudenhoitaja Paavo Solimo.

KOKOUS APTEEKIN NAISILLE JA SAIRAAANHOITAJILLE

Kirkkoherranviraston toimituskappeli täyttyi huhtikuun 13. p., apteekeissa toimivista naisista ja sairaanhoitajattarista, joita Keski-Porin ja Porin Teljän naistoimikunnat olivat kutsuneet hengelliseen illanviettoon. Pääpuhujana oli ruustinna Helmi Kiviluoto Turusta, joka puhui lämpimästi aiheesta: "Teemmekö aitoja, vai rakennammeko siltoja?" Tilaisuudessa oli myös kanteleensoittoa, laulua, tarjoilua ja opettaja Anna-Liisa Heinin ja farmaseutti Sirkka Ollilan puheet.

TOEJOEN RUKOUSHUONE SEURAKUNNALLE

Porin Pikkukirkkoyhdistyksen omistama Toejoen rukoushuone siirtyi 775,2 neliömetrin suuruisine tontteineen lahjoituksen kautta Porin seurakuntien omistukseen. Porin seurakuntien yhteinen kirkkovaltuusto päätti nimittäin kokouksessa 29.4. vastaanottaa Toejoen rukoushuoneen seurakunnan haltuun. Lahjoitus on velaton ja käsittää puisen päärakennuksen, joka sisältää pienen kirkkosalin, kerhohuoneen, keittion ja vahtimestarin huoneen, sekä puisen ulkorakennuksen. Lahjoitukseen liittyy vielä sata kappaletta tuelleja, muita huonekaluja, urkuharmoni ym.

LAHETYSTYÖN NEUVOTTELU

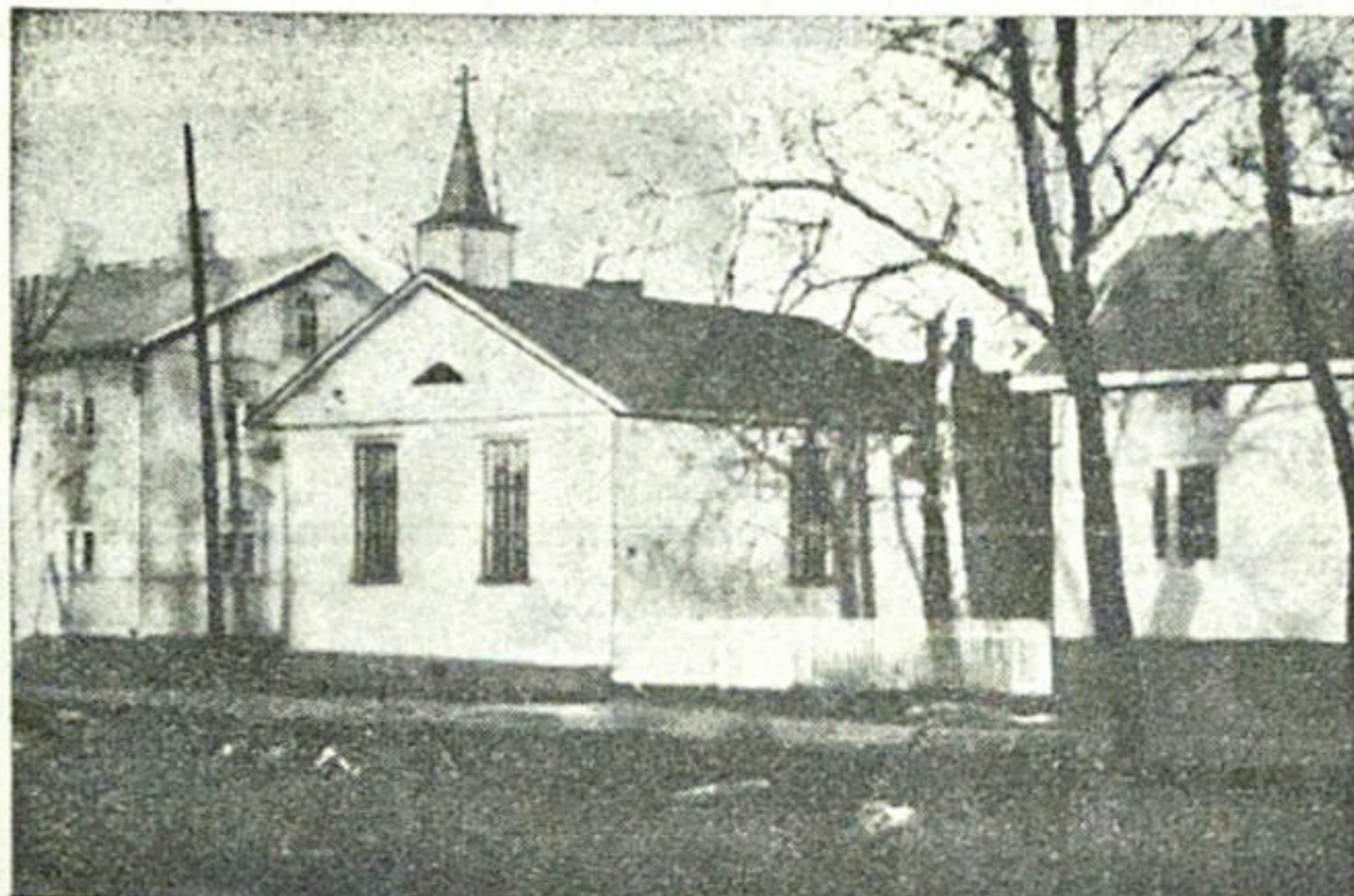
Itäpuisto 14 seurakuntakotiin oli toukokuun 5 p:nä kokoontunut joukko rovastikunnan seurakuntien lähetystyöntekijöitä neuvottelutilaisuuteen. Kokouksen aloitti lääninrovasti Y. S. Sarparanta. Asessori Yrjö Luojola selosti lähetystyötä koskevia kirkolliskokouksen neuvotteluja, jotka koskivat seurakunnan verovarajen käyttöä lähetystyöhön. Hiippakunnan lähetyspappi Olavi Ojanperä kertoi nykyisestä tilanteesta vanhoilla ja uusilla alueilla ja varanotaari Liisa Uotila piti loppuhartauden. Keskustelu liikkui seurakunnan velvollisuuksien ja vapaaehtoisen lähetystyövoiman käytön vaiheilla.

UUSI SAKSALAINEN PAPPI

Turun saksalaisen seurakunnan (Johon Porikin kuuluu) pastori Friedrich Mauch piti lähtösaarnansa helatorstaina Yrjönk. 27 seurakuntakodissa ja Mäntyluodon saksalaisella merimieslähetysasemalla. Hänen tilalleen tulee Tallinnassa syntynyt pastori Herbert Alexander Rosenstein, joka viimeksi on ollut pappina Ylapfaltsin Bachhausenissa.

NAISTEN PAIVAT JUNNILASSA

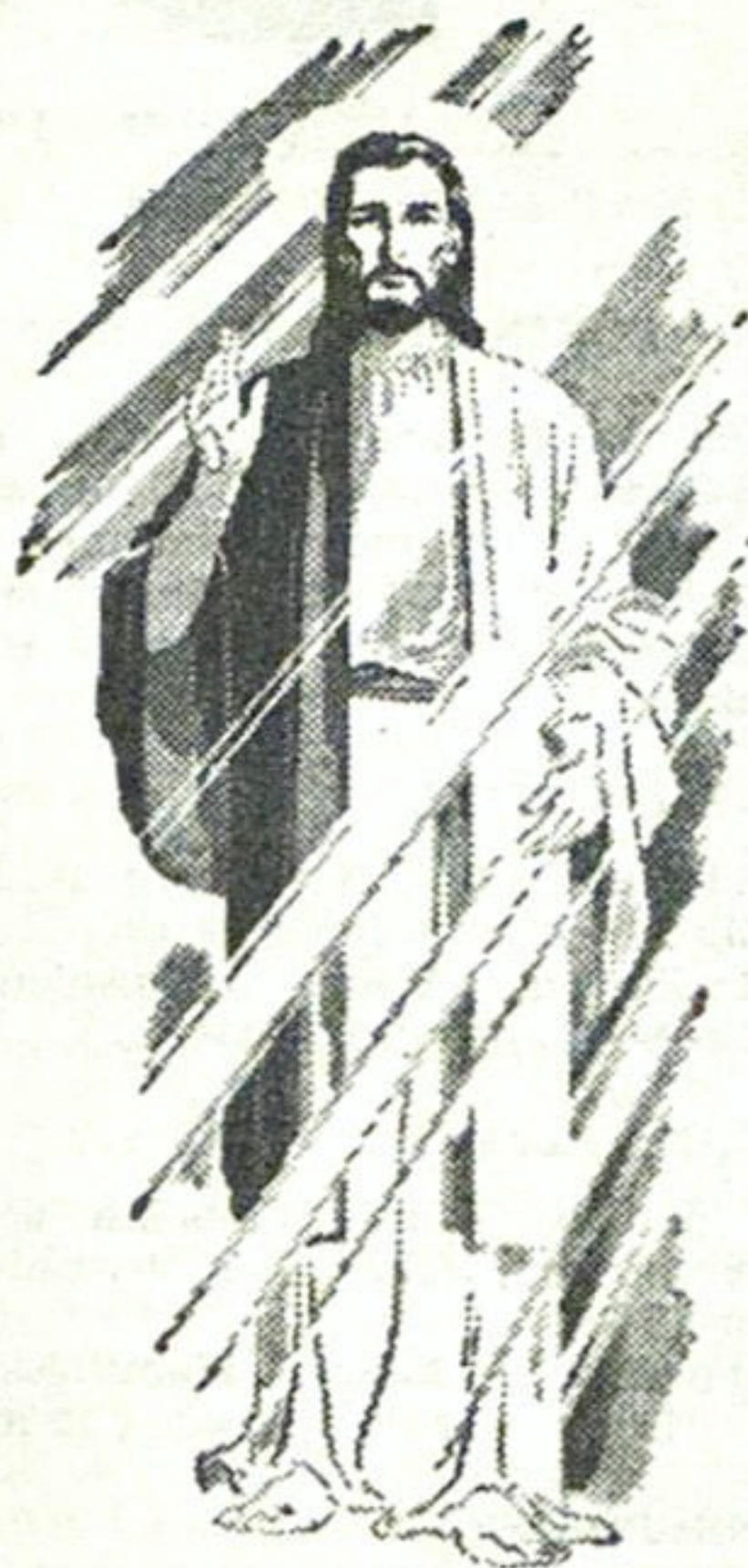
Helatorstain ympärille olivat Porin Teljän ja Keski-Porin naistoimikunnat järjestäneet hengellisen yhdessäolon naisille. Osanottajien luku nousi yli sadan. Päivien aiheena oli "Kantakaa toistenne kuormia, niin te täytätte Kristuksen lain". Keskustelujen alustajiksi oli kutsuttu maisterit Lempi Nevavuori ja Irmele Sutinen. Jumalanpalvelus ja ehtoollisen vietto Reposaaressa kirkossa kuului tietysti myös ohjelmaan.

Toejoen rukoushuone

Tulkaa minun
työtä-

tyköni kaikki
tekevät

ja raskautetut

Suuret kokoukset, joihin tulee vieraita muualtakin vaativat seurakunnassa erikoisen toimikunnan työskentelyä kuukausia aikaisemmin. Tässä kevään lähetys- ja evankelioimistokunta. Puheenjohtana pöydän päässä rov. Matti A. Mustonen, hänestä vasemmalle Läkemiesten Lähetysliitosta pastori Matti Koponen.

Pyhäkoululla ovat takanaan vanhat perinteet. Pyhäkoulun syntymävuotena pidetään vuotta 1781, jolloin englantilainen Robert Raikes nähtyään suuren joukon kotikouppunkinsa lapsia kasvavan ilman kristillistä opetusta ja kasvatusta ryhtyi pyhäpäivinä kokoamaan lapsia kaduilta ja kujilta ja alkoi pitää heille pyhäkouluja. Tämä ajatus herätti niin suurta vastakaikua, että jo viiden vuoden perästä arvioitiin Englannissa olleen n. kolmisen sataa tuhotta pyhäkoululasta. Suomessa tiedetään pidetyn pyhäkoulua ensimmäisen kerran Oripaimenissa v. 1787. Vasta 1800-luvun lopussa olivat pyhäkoulut tulleet yleisiksi koko maassa. Nykyisin pyhäkoululaisten lukumäärä on n. 300.000 ja pyhäkoulun opettajien n. 25.000.

Pyhäkoulun tarkoitus

Pyhäkoulu ei enää nykyisin ole varsinaisessa mielessä koulu, jossa lapsille opetettaisiin lukutaitoa ja katekismusta, niin kuin vielä muutama vuosikymmen sitten. Pyhä-

PYHÄKOULU PYRKII OHJAAMAAN LASTEN ELÄMÄÄ

koulu on lasten jumalanpalvelus, jossa hetken hiljennytään Raamatun sanan ääressä. Läksyt eivät rasita, sillä yleensä annetaan vain muistolauseeksi yksi Raamatun jae.

Pyhäkoulu on varsinkin sodan jälkeen voimakkaasti kehittynyt. Opettajilla ovat käytettävänä monenlaiset välineet opetuksen havainnollistamiseksi. Pyhäkoulu liittyy läheisesti kasteeseen. Kun Jeesus antoi kastekäskyn, hän ei käsenyt vain kastaa, vaan myös opettaa. Jokainen kastettu lapsi on oikeutettu saamaan kristillisen opetuksen ja kasvatuksen. Siihen viitataan jo kastetilaisuudessa, jossa vanhempia ja kummeja kehoitetaan pitämään huolta siitä, että "lapsi kasvatetaan Herran kurissa ja nuhteessa".

Valitettavasti suuri osa lapsista jää nykyaikana ensimmäisinä vuosinaan vaille sitä hengellistä hoitoa, jota lapsikin tarvitsee. Pyhäkoulu tahtoo olla tässä vanhempien apuna. Toisaalta pyhäkoulu tarvitsee menestyäkseen kotien ja erityisesti vanhempien tuen. Lapsilta ei voi odottaa, että he oma-aloitteisesti lähtisivät pyhäkouluun. Vanhempien velvollisuus on ohjata heidät sinne. Nykyisin on pyhäkouluja niin tiheässä, ettei matkan pituus ole yleensä esteenä pienimmillekään.

Kerhotyö ei tee tarpeettomaksi pyhäkoulua

Nykyisin on erilainen seurakunnallinen kerhotyö sangen vilkasta. Pienimmät lapset ovat päiväkerhoissaan, isommat iltaisin kokoontuvissa

sa tyttö- ja poikakerhoissa, partiolaiset omilla harrastuksissaan. On luonnollisesti arvokasta, jos lapsi on tullut johdatetuksi seurakunnan tultua harrastuksiin. Mutta pyhäkoulua ei kerhotyö tee tarpeettomaksi. Niinkuin jumalanpalvelus on seurakunnan keskeisin tapahtuma, jota eivät arki-iltoina kokoontuvat piirit korvaa, niin pyhäkoulu on sitä lasten kesken. Se tahtoo kasvattaa lapsia oikeaan pyhäpäivän viettämiseen. Olisi sen tähden toivottavaa, että kerhotyöt ja -pojat tulisivat myös pyhäkouluun.

Miehiä kaivataan pyhäkoulutyöhön

Pyhäkoulunopettajista on jatkuvasti puutetta. Useimmissa pyhäkouluissa on vain yksi opettaja. Paitsi, että opettaja näin joutuu alivan liian sidotuksi tehtäviinsä, siitä on myöskin seurauksena, ettei voida toteuttaa eri ikäisten lasten ja kamista ryhmiin. Suuri ikäero on luonnollisesti haitallista. Tavallisesti vanhimmat lapset jäävät vähitellen pois. Tässä lieenee eräs syy siihen, miksi pyhäkoululaisten keski-ikä on suuresti alentunut ollen nykyisin kaupunkiseurakunnissa n. 8 vuotta.

Erityisesti kaivataan miehiä pyhäkoulunopettajiksi. On luonnontonta, että pyhäkoulutyö on jäänyt miltei yksinomaan naisten tehtäväksi. Mai-

nittakoon, että kun esim. Porin Teljän seurakunnassa pyhäkoulunopettajia on n. 40, heidän joukossaan on vain 2 miestä. Esimerkiksi Norjassa pyhäkoulunopettajien enemmistön ovat muodostaneet miehet. Niinomaan isompien poikien opettajiksi tarvittaisiin miehiä.

Pienet pyhäkoulut parhaimpia

Monet pyhäkoulut ovat paisuneet liian suuriksi etenkin jos ei ole useampia opettajia. Tehokkain on pieni pyhäkoulu. Ihanteellisin on kotipyhäkoulu, jossa muodostuu kodikas perhepiiriin tuntu ja jossa helpoimmin syntyy yhteys pyhäkouluun ja kotien välille. Toivoisi, että erityisesti nuoret äidit ja isät, joilla itselläänkin on pyhäkouluikäisiä lapsia, avaisivat kotinsa samassa talossa asuville lapsille. Tämä uhraus voisi tuoda tullessaan arvaamattoman siunauksen. Jeesus sanoo: "Minkä olette tehneet yhdelle näistä pienimmistä, sen olette tehneet minulle".

Pyhäkoulu pyrkii ohjaamaan lasten elämää oikealle perustukselle. Se on kylvötyötä ikä kautena, jolloin "maa on lämmin". Tässä työssä on kysymys koko kansamme elämän perusteista. Siksi se on kirkkomme tärkeimpiä työmuotoja, joka ansaitsee kaiken mahdollisen tuen.

Aatos Laiho

KÄYTÄNNÖLLISTÄ

Joukko kalastajia oli kokoontunut erääseen kalastajatorppaan rukoilemaan erään toverinsa puolesta, joka oli rahallisissa vaikeuksissa.

"Minusta tuntuu, ettemme me viitsi vaivata Jumalaa tällä asialla", sanoi yksi heistä, "minä annan omasta puolestani tämän summan. Mitä te annatte?"

Muutamassa minuutissa oli kerääntynyt tarvittava summa. Sensijaan, että olisivat rukoilleet he alkoivatkin kiittää Jumalaa.

Jos me toteuttaisimme käytännössä usein tämän opetuksen, olisi meillä enemmän syytä kiittää Jumalaa. Rauhan Tervehdys.

Filmaist. Sirkka-Liisa Lindström:

HENKISTEN RASITUSTEN VAIKUTUS TERVEYTEEN

Aikaisempi jyrkkä jako ruumiiseen ja sieluun on väistymässä ja yhä yleisemmin ihminen aletaan käsittää toiminnallisena kokonaisuutena, sillä rajaa sielun ja ruumiin välille ei voida vetää. Ei voida sanoa, missä ruumis loppuu ja sielu alkaa. Sielulliset seikat vaikuttavat ruumiiseen ja päinvastoin. Ihmisen ajatukset ja tunteet vaikuttavat hänen fyysiseen olemukseensa — hänen ruumiiseensa. Tunnepiirillä voi jopa olla vaikutusta ruumiin — etenkin sisäelinten toimintaan ja terveyteen. Tämä vaikutus tapahtuu monimutkaisten psykofyysisten — sieluruumiillisten — tapahtumien kautta, joita vasta osittain tunnetaan.

Tunne-elämällä voi olla syvästi vaikutuksia ihmisen elimistöön. On havaittu, miten tunnekokemukset vaikuttavat erikoisesti sydämeen, vatsaan ja verenkiertoelimiin, jopa veren kokoonmuksessa voi tapahtua muutoksia niiden vaikutuksesta. Tiedetään, että sairauksien syyt eivät aina ole yksinomaan elimistössä, vaan että monien niiden alkusyy on sielullisissa tekijöissä. On havaittu, että pitkäaikainen ahdistus ja jännitys, pelko, ristiriidat, epävarmuus ja turvattuus — siis tunne-elämän liiallinen paine ja rasitus: stressi — voi vahingoittaa ihmisen terveyttä. Kuitenkin on syytä tähdentää, että ohimenevät pinnalliset tunnekokemukset eivät vaikuta kehenkään mitään. Vain syvät, kauan jatkuvat, voimakkaasti mielipahan sävyiset tunteet voivat vähitellen saada aikaan elimistössä sairaalloisia muutoksia. Sellaiset syyt elämässä ja olosuhteissa, jotka aiheuttavat liiallista tunnerasitusta, voivat olla ihmiselle vahingollisia samoin kuin basillit ja kemiallisten tai fyysikaalisten voimien tai ilmanalan vaikutukset.

Elimistössämme ei liene juuri aluetta, jonne tunnekokemusten vaikutukset eivät ulottuisi. Erikoisesti sydämen ja verenkiertoelinten terveys joutuu koetukselle raskaitten tunnekokemusten aikana.

Vastakohtana edellä esitetyille tiedetään toisaalta, että myönteiset hyvät tunnekokemukset edistävät terveyttä ja hyvinvointia. Ne edistävät hormonaalisen tasapainon säilymistä ja elintoimintojen normaalia tapahtumista. Ne lisäävät ihmisen elinvoimaa ja henkistä tasapainoa. Tällaisia ovat erikoisesti aidon hellyyden ja rakkauden kokemukset. Jo aivan varhaislapsuudessa pitäisi nämä luonnolliset tunnekokemukset lapsen kohdalla toteutua, jotta hän kehittyisi sielultaan ja ruumiiltaan suotuisasti. Helposti voi ilmetä kehityshäiriöitä, jos lapselta hellyys ja rakkaus puuttuu.

On syytä mainita tutkimukset, joissa on vertailtu kolmea ihmisryhmää: naineita, naimattomia ja eronneita. On haluttu selvittää, onko näillä ryhmillä eroa elinajan pituuden ja mielen terveyden suhteen. Tuloksista ilmeni, että naineet elävät keskimäärin kauemmin ja ovat mieleltään terveempiä kuin naimattomat. Eronneet taas sijoittuvat mielen terveytensä ja elinikänsä puolesta naineitten ja naimattomien ryhmän välille.

Mieliä repivät ristiriidat, sielullinen ylijännitteisyys ja epävarmuus yhteiskunnassa synnyttävät lasten vanhemmissa ahdistusta, joka sitten helposti heijastuu lapsiin. Mielen ahdistus myös rajoittaa vanhempien kykyä antaa ja vastaanottaa rakkautta. Tämä voi vaikuttaa perhesuhteisiin haitallisesti ja yksilöiden kehitys ja perhe-elämä kärsii.

K. T. (lyhennelmä)

NAURU PIDENTÄÄ IKÄÄ

Nauru pidentää ikää — on tunnettu sananparsi. Mutta se on todistettu myös fysiologisesti totuudenmukaiseksi.

James Walsh Fordham-yliopistosta sanoo tutkijana, että vanhaksi elävät ihmiset osaavat taidon nauraa. Nauru mm. edistää rauhasemme toimintaa. Mahanesterauhanen erittää ruoansulatusnesteitä runsaimmin silloin,

kun olemme hyvällä tuulella; jos taas olemme vihasia tai surullisia, sen erityis heikkenee. Pitkälinen huonotuulusuus saattaa tämän vuoksi aiheuttaa suorastaan mahahaavan.

Nauraessa harjoitamme pallean voimistelua, keuhkot työskentelevät tehokkaammin ja vereemme kulkeutuu enemmän happea.

Innokas pyhäkoululuokka seuraa rouva Anna Kaijasea opetusta.

PORIN DIAKONISSAT

Seurakuntasisarten tehtävänä on vaikeuksiin joutuneiden lähimmäisten henkilökohtainen auttaminen ja palveleminen maksutta. Porin seurakunnissa toimivat seuraavat diakonissat:

KESKI-PORISSA

Mäkelä, Aili, Yrjönkatu 10 D. Klo 11—12.30 puhelin 18 398.
Heinilä, Vilma, Ruosniemi. Klo 8—10, puhelin 20 084.

PORIN TELJASSA

Eskola, Taimi, Väinölän seurakuntatalo. Klo 11—12.30, puhelin 12 907.
Ilomäki, Mervi, Malminkatu 7. Klo 11—12.30, puhelin 12 702.

LÄNSI-PORISSA

Ylijoki, Helmi, Liikaistentie 28. Klo 8—10, puhelin 16 701.

PIHLAVASSA

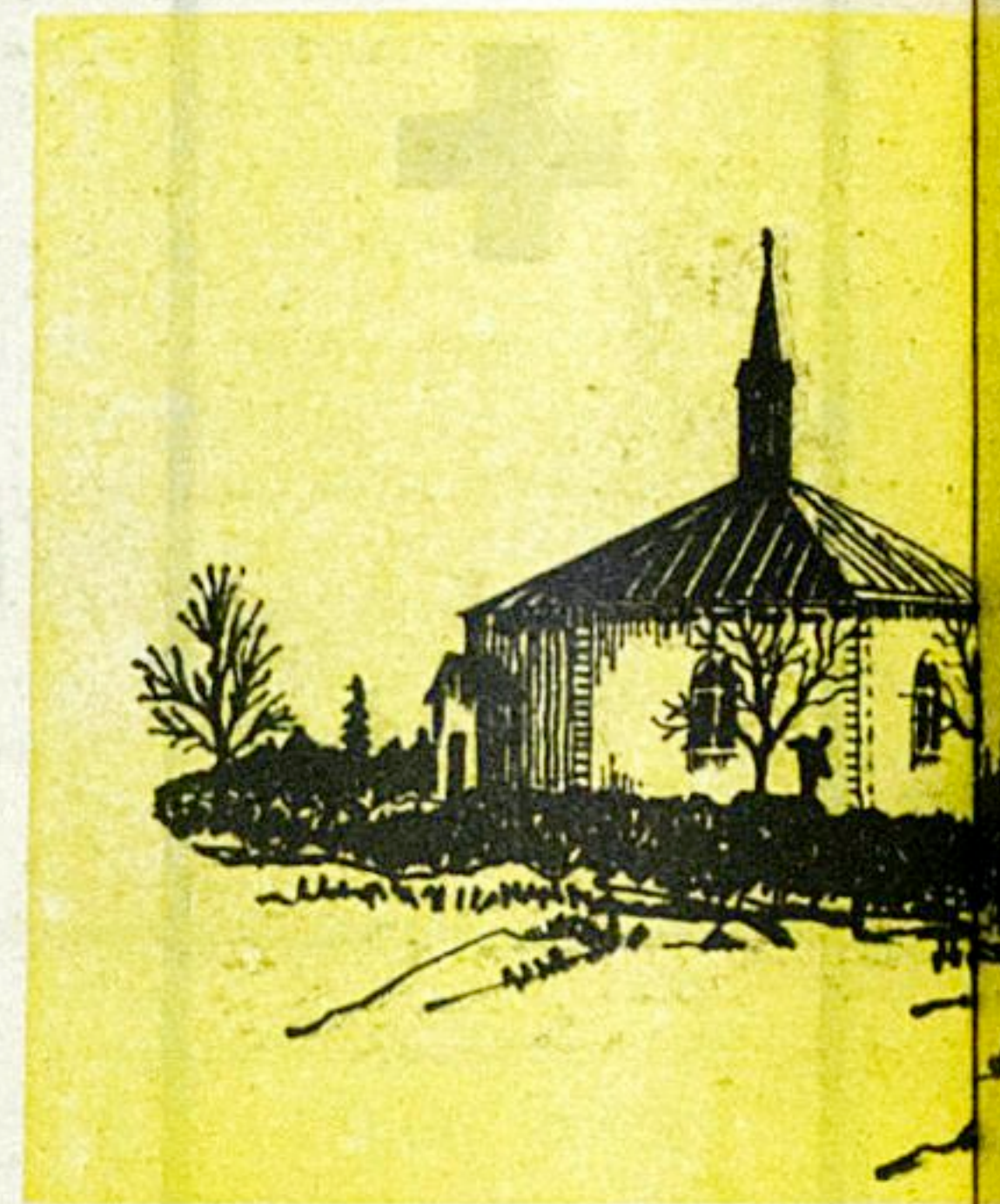
Sahakari, Maija-Liisa, Pihlaja. Klo 9—10, puhelin 85 241.

REPOSAARELLA

Lehtola, Liisa, Merimiehenkatu 1. Klo 8—9, puhelin 84 034.

AISTIVIALLISTEN SISÄR

Hokkanen, Elvi, Tuomarinkatu 16. Klo 8—9, ke. myös klo 17.30—18.30, puhelin 16 202.

Viljo Lauro.

REPOSAARI

Kappeliluodolla Kokemäenjoen suulla on satoja vuosia sitten ollut merimiesten rakentama varhaiskirkko. 1870-luvun alussa vilkastunut satamaliikenne ja vastaperustettu Reposaaaren höyrysaha saivat aikaan sen, että saaren asukkaat yhdessä satamassa käyvien merimiesten ja laivapäällystön kanssa innostuivat puuhaamaan jumalanpalvelushuonetta saarelle.

Kauppias Gustaf Sohlström ja tulipäälyismies Wilhelm Nordblad laativat syyskuussa 1874 päivätyn keräyslistan, jonka alkulauseessa on mm. sanat:

"Kappeli tulee todistamaan kaupunkilaisten huolenpitoa niistä, joi-

den on pakko leipänsä vuoksi työkennellä satamassa ja sen rakentamisen kautta tullaan osoittamaan sitäpaitsi erityistä huomaavaisuutta niitä ulkomaalaisia kohtaan, jotka välittävät yhteyttä meidän ja ulkomaan välillä."

Listalla, joka käsittää 18 suurikoista lehteä, saatiin kokoon kymmenen vuoden kuluessa mk 6.280:33. Summa on kerätty melkein yksinomaan satamassa käyneitten laivojen päällystöltä ja miehistöltä, joten kirkkoa voidaan sanoa meriväen antamaksi lahjaksi Reposaaarelle.

Huhtikuun 1. p:nä 1875 Porin kaupunginvaltuusto myönsi kirkkoa varten vuokravapaan paikan Harmaa-

OPPIKAA VIKUNAPUUSTA VERTAUS: KUN SEN OKSA ON JO TUORE, JA LEHTI

Miten on opittu elämään kodissa?

- Ensin pesä, sitten poikaset.
- Lepo, vapaus ja turvallisuus.
- Asuminen ja vierailut.

Vietämme terveen elämäntavan vuotta. Ei tulisi ainoastaan puhua siitä, vaan myös toteuttaa tervettä ja luonnonmukaista elämäntyyliä jokaisessa kodissa. Koko kansakunnan sisäinen onni riippuu siitä, miten on opittu elämään kodeissa. Rauhallisen ja sopuisuuden kodin nuorista nousee ristiriidattomia ihmisiä jatkamaan perinnettä. Kun taas levottoman ja synnin saatutun kodin lapset joutuvat kärsimään koko elämänsä huonoista eväistä.

MINKÄLAINEN KIHLAUSAIKA?

Katsoessamme jokakeväästä luonnon heräämistä, näemme säännön: ensin pesä, sitten poikaset. Kihlaus-aika on nuorten onnellista aikaa, sillä he löytävät toisissaan tutustuttavia avuja, jotka täydentävät kihlapuolia. Silloin etsitään yhteisen elämän perusteita. Silloin ei vielä sinipäin syösyä ihastusten nautintoihin eikä asetuta yhteen asumaan kuten 13 pros. avioliittoon.

oikeista, vaan kysytään: voimme todella elää koko elämän yhdessä? Kihlausajana on vaara si- toa itsensä sellaiseen, mikä ei kes- tää ja mikä voi tuottaa jatkuvaa käre- simystä. Kun nykyinen avioliitto- lakimme poisti entisen lain edellyt- tämän juridisuuden kihlauksesta, teki se palveluksen järkevälle ja ki- vuttomalle kihlauksen purkamiselle siinä tapauksessa, että osapuolet huomasivat soveltumattomiksi toi- silleen.

Avioliiton solmiminen on julkis- oikeudellinen todistajien läsnäolles- sa ja Jumalan kasvojen edessä teh- ty elämänsä kestävä vihkiytymis- nen yhteiseen elämäntehtävään. Itse Herra on ottanut aviopuoliset palvelukseensa luomissuunnitelman- sa toteuttamiseen.

MIKSI MEILLÄ ON KOTI?

"Äiti mennään kotiin", sanoo lapsi, kun hän on väsynyt tai pe- loissaan. Lapsen esiintyminen ilmai- see selvimminkin kodin merkityksen. Jokainen tarvitsemme nukkumapai-

kan ja leposijan työstä ja kiireestä päästyämme. Sekä ruumis että sie- lu tarvitsee pysähtymistä. Ja tämä onkin selvästi sanottu kolmannessa käskyssä lepopäivän pyhittämises- tä. Tämän työn ja levon käskyn rikkojat pyrkivät muuttamaan sitä keinotekoisilla nautinto- tai piristys- aineilla, mutta joutuvatkin niiden orjiksi. Vain luonnollinen kodin rauha voi saattaa väsyneen jäl- leen työkykyiseksi. Työn ja levon vaihtelu on luonnon lain sanelema. Laiskottelevalle vetehtäminen turme- lee terveen elämäntavan.

Vapaus kuuluu myös kodin oimi- naisuuksiin. Siellä voi toimittaa kaikki elämään kuuluvat askareet ketään häiritsemättä tai kenestä- kään häiriintymättä. Pukeutumi- seen, puhdistautumiseen ja syömi- seen nähden saa seurata omia tot- tumuksiaan. Lapset ja vanhemmat saavat yhdessä iloita ja myös mu- rehtia.

Kolmantena kodin etuna on tur- vallisuus. Englantilaiset sanovatkin: kotini on linnani. Sinne eivät ulotu

ulkopuoliset vaarat. Niinkuin lapsi pakenee kotiin loukattuun itsensä, tuntee sairaskin itsensä turvallisiksi kodissaan, sillä siellä kohtaa häntä palveleva rakkaus. Yhteenkuuluvai- suuden tunne tuo turvallisen olon. Mutta jos jonkun elämä menee vi- noon, kärsivät kaikki kodin jäsenet.

OMAT JA VIERRAT

Terveen kotielämän piiriin kuulu- vat sukulaiset ja ystävät, jotka vie- railuillaan virkistävät elämäämme. Tässä seurustelussa on luonnolli- suus, vapaus ja keskinäinen luotta- mus tärkeimpinä hyveinä. Toisista pahanpuhuminen viilentää ja rik- koo ystävien väliä. Samoin itsek- kyyks karkoittaa. Mutta jos vieras tulee sopimattomana aikana tai viipyy kohtuuttoman kauan ei se miellytä kotiväkeä.

Ystävyydenkin tulee siis liikkua sovinnaisuuden rajoissa. Kerrotaan tarinaa leipurista ja räätälistä, jot- ka ystävinä päättivät yhdistää työ-

huoneensa. Mutta huomasivat pian kuinka mahdotonta kahden niin eri- laisen toimen oli olla yhdessä.

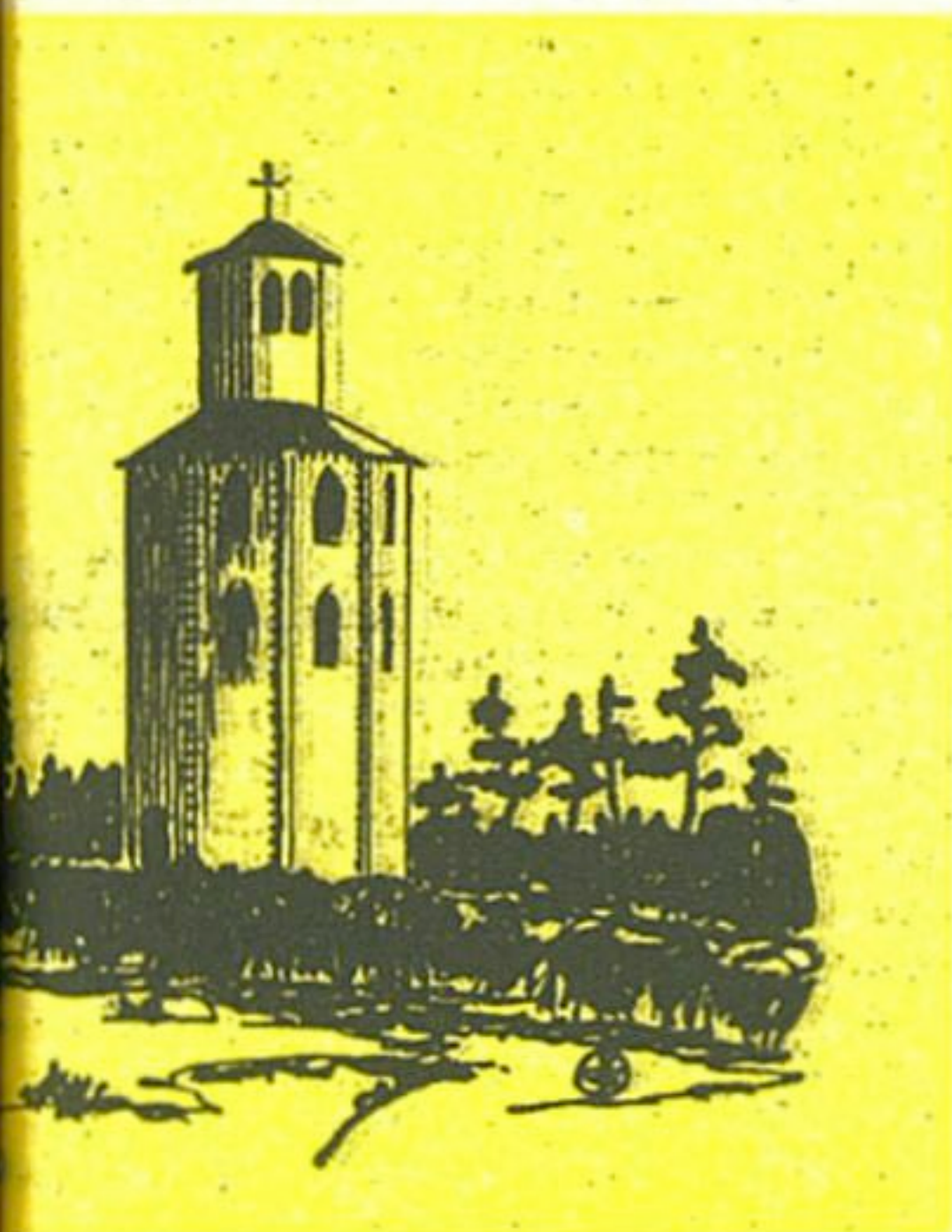
Uskon asiassa saatetaan myös erehtyä. Jeesusta voidaan pitää vain juhlahetkien vieraana. Ollaan sunnuntaikristittyjä, jotka erottavat pyhän ja arjen. Sitä ei Vapahta- jamme toivo, vaan tahtoo saada tulla kotiemme asukkaaksi. Kuinka onnellista olisikaan, jos hän vihki- mähetkestä saakka saisi olla out- tavana jäsenenä vasta perustetussa kodissa. Silloin pääsisi toteutumaan I korinttolaiskirjeen 13. luvun rak- kauden korkea veisu. Sellaissa kodissa ei käyttäydettäisi sopimat- tomasti, ei iloittaisi vääryydestä, vaan totuudesta, peitettäisiin tois- ten viat ja kärsittäisiin kärsivien kanssa.

Tarvitsemme todella suuntausta terveisiin elämäntapoihin. Tarvit- semme ruumiin, sielun ja yhteiselä- män tervehdyttämistä Raamatun antamien suuntaviittojen mukaan.

P. O. EKKO

Porin seurakuntien kesikoti Junnilan päärakennus.

PN KIRKKO

vuorelle ja 500 markan suuruisen rakennusavustuksen. Kirkon pii- rustusten laatija on tuntematon. Se valmistui kesällä 1876 ja juhannuk- sena pidettiin siinä ensimmäinen ju- malanpalvelus. Mutta vasta heinä- kuun 9. päivänä tapahtui kirkon vih- kiminen, jonka toimitti Porin vt. kirkkoherra Paavali Hellén vahvis- tetun mieskuoron juhlistaessa tilai- suutta.

Aluksi kirkkoa voitiin käyttää vain kesällä. Talvella pidettiin jumalan- palvelukset koulussa. Oman papin sai Reposaari 1885 ja kirkonkellon 1879. Kirkko saatettiin talvikäyttöi- seksi v. 1902 ja saarnatuoli siirret- tiin alttarin yläpuolelta nykyiselle

paikalleen v. 1905. Alttaritaulu saa- tiin seuraavana vuonna. Suurehko korjaus toimitettiin v. 1928, jolloin taiteilija Lennart Segerstråhle teki kattomaalaukset.

Urkuharmooni hankittiin Reposaa- ren kirkkoon v. 1900 ja 13 ääniker- taiset urut Kangasalan urkutehtaas- ta v. 1940.

Oman hautausmaan sai Reposaari vuonna 1898. Se tehtiin suureksi osaksi ulkomailta tulleesta laivojen pohjalastisorasta.

Saaren kirkon aikaansaaminen on toteutunut pääasiassa yksityisten lahjoitusten ansiosta, meren kansan uhrautuvaisuudesta. Muu apu on ollut vähäinen ja sitkeästi saatu.

HYVÄ KIRJA — PARAS TOVERI

Erään pankin ikkunassa oli mai- nos, jossa esitettiin pankkikirjaa. Sen alla luki: Hyvä kirja on pa- ras toveri! Niin välttämätön kuin tällainen toveri onkin ja niin tär- keä kuin säästäminen sen saa- vuttamiseksi onkin, voidaan kui- tenkin väittää, että tämänlaatu- nen kirja ei ole suositeltava ihmi- sen ainoaksi kirjaksi. On sen vuoksi paikallaan korostaa niitä henkisiä arvoja, joita hyvä kir- jallisuus yleensä ja sen yhtenä alueena uskonnollinen voi ihmis- kunnalle antaa.

Tämän vuoden helmikuussa suori- tettiin Lapin metsätyömaille pie- ni haastattelukierros. Kysyttiin miesten toivomuksia heidän va- paa-aikojaan varten. Tällöin en- simmäisenä esitettiin toivomus kämpäkirjastoja laajentamisesta. Asuinkämpät ovat viimeisten vuosien aikana valtavasti paran- tuneet, päivätyön pituus moottori- sahoiden ansiosta lyhentynyt ja valaistussuhteet asuinnoissa eri- omaiset. Näin ollen mahdollisuu- det lukemiseen ovat parantuneet. Yllättävintä oli, että kirjatoivo- muksissa esitettiin arvokas linja: hyvää kaunokirjallisuutta, löytö- retki- ja matkakirjoja, tietokirjo- ja ja uskonnollisia kirjoja. Tämä toivomus on tietysti täytettävä, mutta samalla siinä on erinomainen viittaus rinnemaitten asuk- kaille, joiden olosuhteet ovat moninverroin paremmat kuin metsä- työmiesten.

Sana "uskonnollinen" ei tee täyttä oikeutta sille mihin uskon- nollisen kirjan päivänä pyritään. Vivahde-ero voi olla sama kuin puhuttaessa kristillisestä ihmisestä kun tarkoitetaan puhua kristi- tystä ihmisestä. On valitettavaa se laajalle levinnyt käsitys, että uskosta puhuttaessa käsitetään asia niin kuin olisi kysymys us- komuksista. Monet aikamme ih- misistä käsittävät uskovaisten ih- misten valinneen erilaisista usko- muksista heille parhaiten sovel- tuvan ja uskovon näin valittuun. Itse asiassa on kysymys uskosta elämän voimana ja tämä usko on todella vaikuttava tekijä, ei

Kysymys: Kaksi ja puoli vuotta sitten minulta kuoli vaimo. Ostin kahden hengen hautapaikan, ns. syvän haudan. Samaan hautaan on minutkin sitten määrää haudata kun kuolen. Jos eroaisin kirkosta, niin silloin menettäisin tuon osta- mani hautapaikan, mutta en aio erota, joten siitä ei ole kysymys. Mutta jos muutan jonnekin muuhun seurakuntaan — ettei Porin seura- kuntaan — niin miten siinä tapauk- sessa on asia? Menetänkö tämän osta- mani hautapaikan ja jos haluan tulla siihen siinäkin tapauksessa haudatuksi, niin täytyykö ostaa se uudelleen ja tietysti kalliimmalla hinnalla?

Mikäli oikein tiedän, niin tämän asian saa kukin seurakunta itse va- paasti päättää. Voisitteko kirjoittaa siitä kirkkosanomissa, miten tuo on Porin seurakunnissa. Tarkoitin siis, että selostus on yleisluontoinen, jo- ten sen näkevät kaikki, jotka halua- vat seurakunta-asioita asiallisesti seurata.

Vastaus: Hautausmaalta luo- vutettavat haudat ovat nykyisiltä vi- rallisilta nimiltään suhautoja ja kertahautoja. Sukuhaudan lunasta- misella saadaan hautapaikkaoikeus joko ainiaaksi tai 50 vuodeksi. Ker- tahaudan lunastaminen tuottaa hau- tapaikkaoikeuden enintään 25 vuo- den ajaksi ilman oikeutta pidennyk- sen saamiseen.

Hautapaikkaoikeudesta on kirkko- laissa paljon sellaisia määräyksiä, joita on noudatettava kaikissa seu- rakunnissa. Sen mukaan suhau- taan saadaan, ellei hautapaikan luo- vutuksessa ole toisin määrätty tai siitä tarkoituksesta, mitä varten se on perustettu, muuta johdu, haudata vain henkilö, jota tai jonka perheen jäseniä varten hauta on aiottu, tä- män puoliso, suoraan takenevassa

tai etenevässä polvessa olevia suku- laisia, niin myös sisaria ja veljiä se- kä heidän lapsiaan, sanotun henki- lön otto- tai kasvattilapsia sekä näi- den kaikkien puolisoita. Etuoikeus näiden kesken määrätty soveltuvin osin voimassaolevan perimisjärjes- tyksen mukaan. Hautapaikan halti- jaksi katsotaan, ellei hautapaikan luovutuksessa ole toisin määrätty, se, joka on hautapaikan lunastanut ja tämän kuoltua se tai ne, joilla on oikeus ennen muita tulla hautaan haudatuksi. Jos on useita yhtäläi- sesti oikeutettuja, on niiden valitta- va henkilö, joka edustaa heitä hau- tava koskeissa asioissa ja ilmoitetta- va siitä kirkkohallintokunnalle.

Porin seurakuntien hautausmaiden ohjesäännössä on erityinen rajoitta- va ehto, jonka mukaan hautaa saa- daan käyttää vain kirkkoon kuulu- vien henkilöiden hautaamiseen. Si- villirekisteriin siirtyminen aiheuttaa siis hautapaikkaoikeuden menettä- misen, vaikka asianomainen haudan lunastushetkellä oli kirkon jä- sen. Sensijaan vieraaseen seurakun- taan muuttanut säilyttää tässä suhte- essa kaikki oikeutensa. Kysyjän esittämässä tapauksessa ei koidu mi- tään lisämaksuakaan, lukuunotta- matta haudankaivu- ym. maksuja hautauksen yhteydessä. Jos myö- hemmin tapahtuvasta uudelleenhou- taamisesta ei olisi maksettu jo hau- dan lunastamisen yhteydessä, olisi se nyt vierasseurakuntalaiselta hui- kan kalliimpi kuin porilaiselta.

Ylläolevan täydennykseksi on huo- mautettava, että ev.lut. kirkkoon kuulumattomillekin luovutetaan hau- tasia Porin hautausmailta, mut- ta siihen ei tässä ole tilaisuutta puuttua tarkemmin.

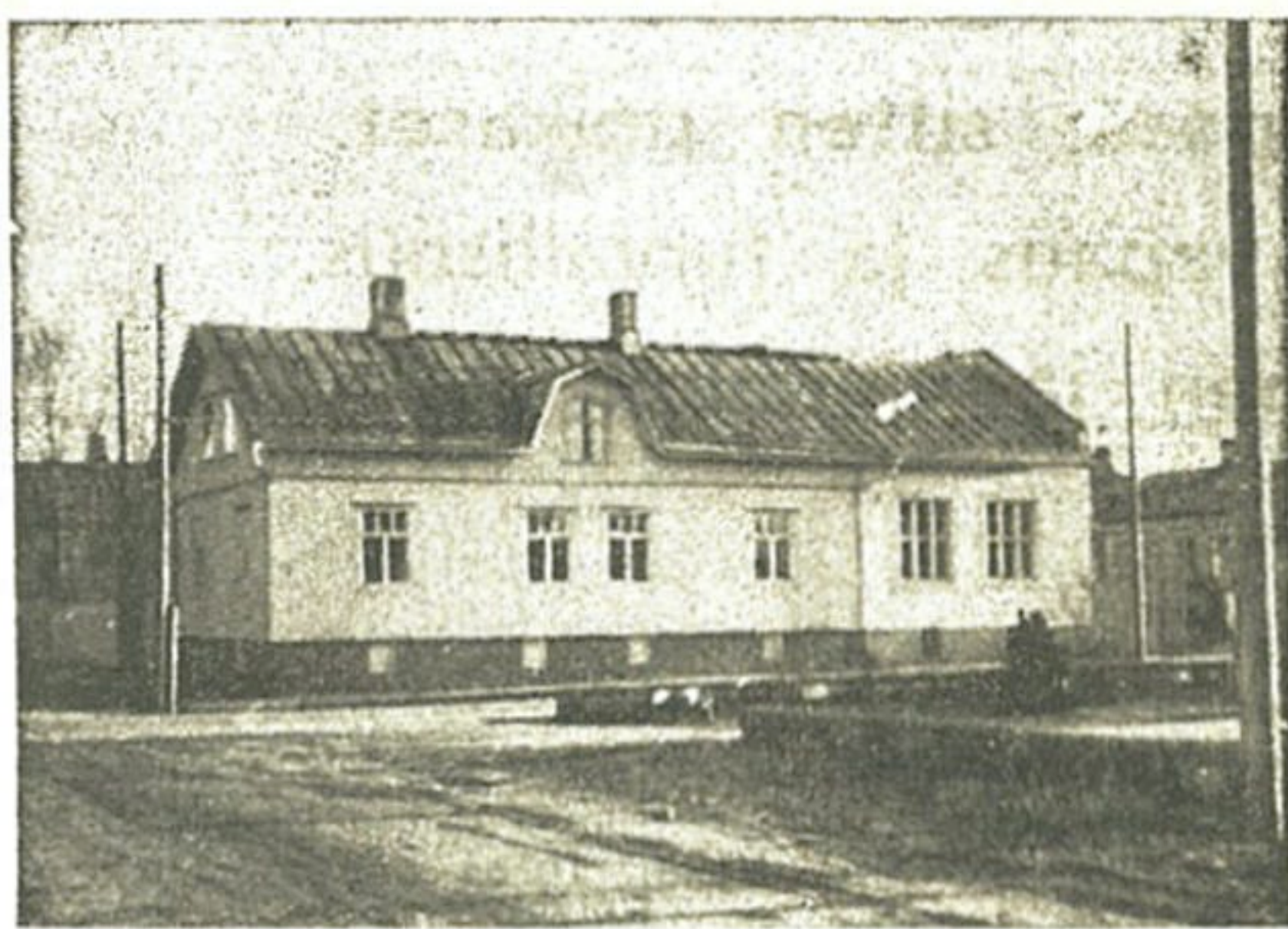
Kuten edelläolevasta huomataan, on hautapaikka nykyisin verrattain tiheän lakipykäläviidakon varjossa. Sen vuoksi on usein tarpeen seuraa- vakin kirkkolain säännös: "Jos syn- tyy erimielisyyttä oikeudesta hauto- paikkaan, etuoikeusjärjestyksestä, hautapaikan haltijalle kuuluvista oi- keuksista ja velvollisuuksista tai muista hautaa koskevista seikoista, ratkaisee erimielisyyden kirkkohal- lintokunta."

Taloudenhoitaja.

Toivo Tarkka

EET PUHKEAVAT, NIIN TE TIEDÄTTE, ETTÄ KESÄ ON LÄHELLÄ. MATT. 24: 32

Porin Kuurojen Yhdistyksen talo Tuomarinkatu 16. Sen vihki 3.12. 1933 rovasti Väinö Vartio. Yhdistys perustettiin ensi kerran 6.3.1906 ja toistamiseen 7.3.1909. Auttajayhdistys sai alkunsa 23.3.1910.

JUHLAN OHJELMA

Juhla alkoi nuorten kuoron esittämällä Satakunnan laululla, minkä jälkeen yhdistyksen puheenjohtaja Martti Lankonen toivotti vieraat tervetulleiksi juhlaan. Samassa yhteydessä kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseniksi perustajajäsenet Signe Juhola, Lempi Lankonen ja Elli Wallin.

Porin seurakuntien edustajana onnitteli yhdistystä rovasti Matti A. Mustonen. Hän puhui johdantonaan Jeesuksen sana Effata — aukene, jonka tämä lausui kuuromykkäille miehelle.

Suomen Kuurojen Liitto oli lähettänyt tilaisuuteen edustajanaan varapuheenjohtajansa Emil Mattilan, joka esitti liiton tervehdyksen ja piti myös juhlapuheen.

Puhuja käsitteli mm. kuurojen opintomahdollisuuksia ja totesi, että kuurojen koulut olivat ensimmäiset valistuksen jakajat. Alkuaikoina opetus tapahtui viittomakielellä, kunnes huomattiin muut-

ta opetus puhukieleksi. Puhuja tähdensi, että kuuroille voidakseen tulla toimeen yhteiskunnassa siedettävällä tavalla, on puhekielen ja puheen ymmärtämisen taito ensiarvoisen tärkeä. Koulupöytä päättyttyä on jokaisen kuoron edessä työpaikan etsiminen. Vielä ei ole kylliksi tunnettua että kuuro pystyy työssään samaan tulokseen kuin kuulevatkin.

Emil Mattila käsitteli puheensa myös kuurojen vapaa-ajan viettoa. Kuuro tuntee itsensä monesti yksinäiseksi, ja hyvin harva kuuleva ymmärtää tarjota kuuroille piristävää seuraa. On luonnollista, että maaseudun kuurot hakeutuvat kaupunkien tai taajaväkeisiin paikkoihin, joissa he voivat tutustua samantyyppisiin. Tämä on johtanut yhdistystoiminnan aloittamiseen.

Porin diakonissalaitoksen johtaja, teol. lis. Veikko Takala esitti edustamansa laitoksen onnitte-
Yhdistyksen historiikin luki pu-

heenjohtaja Martti Lankonen, ja diakoni Yrjö Ahola esitteli kuvien avulla 40 vuoden aikana työtä tukeneet henkilöt — niin kuurot kuin kuulevatkin.

Juhlava kuurojen yhdistys sai vastaanottaa lukuisia onnitteluja. Lopuksi puhui Kuurojen Ystävät ry:n pitkäaikainen puheenjohtaja, rovasti T. H. Salonen aiheesta "Tähän asti on Herra meitä auttanut".

YHDISTYKSEN HISTORIA

Vuosisatamme alussa kuuroja lienee ollut Porin seuduilla vähänlaisesti, mutta suuressa eristäytymisessä nämäkin muutamat kaipaivat toistensa seuraa ja järjestettyä kanssakäymistä. Mutta vasta vuonna 1906 tämä kaipuu johti siihen, että Porissa alettiin puuhata kuuroille omaa yhdistystä. Alkuperäisenä ja asianherättäjänä oli silloinen papiston apulainen, sittemmin Porin kaupunki- ja maaseurakunnan kirkkoherra, rovasti K. J. Kivekäs.

Porin Kuurojen Yhdistys 40-vuotias

Syyskuun 19. päivänä 1909 yhdistyksen piiriin saatiin kaksi puhuvaa, pastori Väinö Vartio ja neiti Vilhelmiina Taistomaa. Toiminnassa seura sitten pitkä hiljainen kausi.

Vuonna 1910 perustettiin kuurojen auttajayhdistys, joka järjesti kuuroille mm. hartaustilaisuuksia, piti ompeluseuraa ja opintokerhoa. Opintokerhoa johtivat opettajat Salli Arvekari ja Victoria Pohjanlehto. Tämä auttajayhdistys toimii edelleen nimellä Kuurojen Ystävät ry.

Huhtikuun 6. päivänä 1924 oli 21 kuuroa Porista ja lähiseudulta kokoonnut Nummityhtien taloon, jossa perustettiin uudelleen aikaisemmin nukahtanut yhdistys. Puheenjohtajaksi valittiin neiti Ina Nordlund — myöhemmin Norrajoki —, ja toiminta pääsi heti hyvään vauhtiin. Vuonna 1926 päätettiin ostaa yhdistykselle oma talo. Pankissa oli pohjarahaa 100 markkaa, ja talon rahaston kartuttamiseksi perustettiin ompeluseura. Vuonna 1930 saatiin ostaa Tuomarinkatu 16:n kiinteistö, joka maksoi 118.000 mk. Velkataakka oli painava ja rahaa koottiin mm. listoilla, myyjäisiä järjestämällä, painattamalla kolmea lehteä, nimittäin Porin Kuuromykkäin Yhdistyksen julkaisua, Hiljaista viestiä ja Kahden kesken. Näitä myytiin kautta Suomen, ja myyntitehtävissä ansioitui erityisesti viime syksynä kuollut herra Anselm Heiniluoma.

Marraskuussa 1939 saatiin omassa talossa pitää pieni juhla, koska yhdistyksen velka oli saatu maksetuksi.

Suuri voimainkoetus oli myös hankittu kiinteistön laajentaminen ja kunnostaminen sopivaksi kokoushuoneistoksi. Toukokuussa 1933 otettiin uusi 110.000 markan laina, josta 90.000 markkaa käytettiin uraksumman suorittamiseen. Saman vuoden syksyllä oma koti valmistui, ja yhdistyksen johtokunta lausui toivomuksen, että neiti Ina Norrajoki

muuttaisi kodin johtajaksi. Joulukuussa 1933 vietettiin kodin vihkimisjuhlaa. Oman talon ja kokoyhdistyksen sieluna ja eteenpäinvievinä suurella antaumuksella toiminnalla puheenjohtaja Ina Norrajoki kutsuttiin silloin yhdistyksen ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksi.

Neiti Norrajoki toimi yhdistyksen puheenjohtajana vuoteen 1953. Yhdistyksen nykyisenä puheenjohtajana toimii Martti Lankonen, ja jäseniä on noin 70. Johtokuntaan kuuluvat puheenjohtajan lisäksi sihteerinä rouva Rauha Eliasson, rahastonhoitajana rouva Anna Ahola, muina jäseninä Arvo Jussila, Uuno Laaksonen ja Yrjö Ahola.

Kuurojen oma talo on jatkuva A. kaiken toiminnan keskus, ja yhtiössä tilaisuuksia on melko usein. Kuurojen yhdistyksen alaosastona toimii urheiluseura Porin Kuurot Urheilijat.

Yhdistyksen suurena tukijana valti- sen asioista huolehtivana henkilönä on ollut vuodesta 1933 lähtien diakoni Yrjö Ahola, joka edelleen kuulee johtokuntaan.

hyväksytty
TURVAVYÖ
joka
autoon

Muistoja Ina Norjajoesta Porin kuurojen "äidistä"

"Kaikki mitä teette, se tekee sydämeštänne niinkuin Herralle eikä ihmisille." Näin oli kirjoitettu sen leikekirjan kanteen, jonka Ina Norrajoki on koonnut menneiden vuosikymmenien varrelta.

Porin Kuurojen Yhdistyksen täyttiessä 40 vuotta huhtikuun 25.—26. päivinä, luotiin katse niin taakse kuin eteenkinpäin. Menneisyyteen tähytessämme erottuu sieltä eräs iloista ja suruista rikas ihmisyksilö, Ina Norrajoki, joka oli Porin Kuurojen merkittävin henkilö.

Hän syntyi 6.8.1878 Viipurissa ja kuoli 4.5.1960 Porissa. Entinen nimensä oli 11.11.1936 asti Nordlund.

Jumalan työ on aikanaan usein salattua, ja siksi sitä on vaikea käsittää oikein. Mutta vuosikymmenien aikana sen tarkoitus alkoi selvetä paremmin samalla osoittaen, että rakkauden Jumala on ollut kaiken aikaa johdossa. Kirkkouden maassa vasta täydellinen selvyys ja tarkoitus parhaiten ymmärretään. Kun Jumala valitsee aseensa itselleen, panee Hän usein tämän käymään kärsimyksen koulua. Sitä oli 40 erämaan vuotta Mooseksella. Sitä on ollut monien muiden Jumalan valitsemien aseiden elämässä.

"Valmistu minua aseheksi, joka on Sinulle kunniaksi." Tämän pyynnön oli nti Norrajoki kirjoittanut päiväkirjansa kanteen. Jumala kuuli tämän pyynnön ja otti omalle työpöydälleen.

Hänellä oli Viipurissa lapsuuskoti, jossa hän sai osakseen rakkautta, hellyyttä ja huolenpitoa niinkuin vain hyvän kodin alnoalle tyttärelle voitoin osoittaa. Mutta hänen ollessaan viisivuotias kohtasi kotia raskas suru. Tulirokon johdosta tytär menetti kuulokykynsä. Nyt hän ei voinutkaan mennä toisten leikkiveriteitensä kanssa kuulevien kouluihin, vaan jäi jättä kotiin. Koti oli valistunut. Siellä ymmärrettiin henkisten

kykyjen kehittämisen arvo. Ina-tytärtä yritettiin opettaa kotona. Vuoden ajan hän kävi Kuopion Kuurojen koulua jättäen sen kuitenkin, ja jatkaen edelleen kotiohjetajan "koulussa". Hän kävi myös isommaksi tultuaan Viipurin Taidekoulua ja erilaisia kursseja.

Jumalaa rakastava äiti halusi myös tyttärensä sydämeen jo pienestä istuttua taivasrakkauden. Vanhemmat veivät hänet kanssaan kirkkoon sunnuntaisin. Äiti oli sanonut: "Oletpa siellä kumminkin Jumalan Sanan alla, vaikka et kuulekaan." Hän sai kasvaa kuten Mooses aikoinaan Faraon hovissa, jossa häntä rakastettiin ja varustettiin elämän matkalle moninaisilla tiedoilla ja taidoilla.

Mutta erämaa odotti vuoroansa. Jumala näki hyväksi ottaa kuuleman kautta melko lyhyin väliajoin pois kaikki hänen läheiset omaisensa: isän, äidin ja ainoan veljen. Aavistamme, miltä tuntui tästä hyvän kodin suojusta, joka kuurona, yhtäkkiä huomaa olevansa kuin yksinäinen puu aitiolla saarella myrskyjen myllyssä. Hänellä oli kuitenkin serkkuja Porissa. Ja niinpä hän pakasi omaisuutensa ja matkusti serkkujensa luokse. Elämässä kääntyi uusi lehti. Mitä sen sivuille tulisi piirtymään?

Viipurissa ollessaan hän ei ollut yhteydessä toisiin kuuroihin. Alnoastaan Kuopion koulun aikana hän oli tavannut osatovereitaan. Hän ei osannut viittomakielellä. Hän ei tuntenut kuurojen maailmaa kuin omasta pienestä näkökulmastaan. Hän ei halunnut yhteyttä heihin aluksi. Silloin käytiin tuo ratkaiseva taistelu, joka muutti hänen elämänsä suunnan. Itselleen eläminen alkoi muuttua elämäksi toisten hyväksi. Hänelle alkoi valjeta elämäntarkoitus. Myöskin Jumalan tarkoitus juuri hänen elämäänsä nähden. Vähitellen hän ymmärsi, että Jumala oli valinnut hänet, ei vain lapsekseen, vaan paljon enemmän, työ-

Neiti Ina Norrajoki, joka vuosikymmenet toimi Porin Kuurojen yhdistyksen puheenjohtajana ja oman kodin hoitajana.

toverikseen. Ja työtoveriksi juuri kuurojen keskuudessa.

Kun sitten tämä Jumalan tarkoitus tuli ilmeiseksi, antautui hän koko tarmollaan saamaansa tehtävään. Ja nyt, jolloin hän itse on jo kirkkouden maassa rakkaatensa luona, saamme katsella sitä peltosarkaa, jonka äärelle noin viisikymmentä vuotta sitten hänet asetettiin.

Kylvö on usein pitänyt suorittaa itkien, niinkuin Raamattu sanoo: "He menevät itkien kun kylvösiemenen vievät." Mutta itkuistakin huolimatta hän teki uskollisesti työtään. "Ja sitä tässä ennen muuta huoneenhaltijalta vaaditaan, että hänet havaitaan uskolliseksi", todistaa Jumalan Sana. Saamme päiväkirjan leh-

diltä lukea, kuinka joskus on ollut paljonkin vastaanotettavaa väkellä mukana, ja ilo on siivittänyt työntekijän askeleet. Mutta on myös mainintoja, ettei aina ole ollut näin. Oli kerrankin kirjoitettu: "Vietin tämän rukouspäivän yksin, kun ei kukaan tullut." Mutta päiväkirja kertoo uskollisesta uurastuksesta vuodesta toiseen paistoipa sitten päivä tai oli pilvessä. Hän teki tehtävänsä niinkuin Herralle eikä niinkuin ihmisille.

"Yläpuolelle arkisten askarten Herra kasvaa mun anna. Yläpuolelle maisten tuskien, minut siivitti Herrä ja kannä. Mi on pientä, se pieneksi näkemään autä, suo kylmänä kaivaa omien pyyteitten hauta." Tuokin päiväkirjan lehdistä löydetty rukous kertoo taistelijasta, mutta sellaisesta, joka löysi apunsa Jumalassa. Niinkuin hän kirjoittaakin: "Olen saanut taistelujen ja kärsimysten nöyryyttämänä tuntea Jumalan kannattavaa armoa."

Kun Kuurojen Yhdistys sai oman talon v. 1930 ja lisärakennuksen 1933, tuli Ina Norjajoesta tämän kuurojen kodin hoitaja ja "äiti". Päiväkirjamerkintöjen avulla voi tutustua silloiseen kuurojen kotiin ja sen hoitajaan. Maaseudulta kaupunkiin muuttava kuuro henkilö sai sieltä tilapäisen kodin kunnes saatiin työpaikka ja asunto. Jos "löydettiin" uusia kuuroja lapsia, heidät toimitettiin kuurojen kouluihin. Kuka tarvitsi tulkkia kaupossa tai virastoissa tai apua muissa asioimissa, oli nti Norrajoki käytettävissä. Yhdistykselle kokoonnuttiin erilaisten harrastusten pariin. Mitä erilaisimmissa asioissa hän oli neuvonantajana ja auttajana. Kaikki ennenoppimansa oli nyt hyvään tarpeeseen. Varmaan siksi, että hän oli oppinut puhumaan, ehkä lukemaan, ennen kuuroutumistaan, ja hyvän kodin tarmonkaan opetuksen ansiosta hänellä oli täydellinen sanavarasto, jonka avulla hän kykeni käsittä-

mään vaikeastikin ymmärrettäviä asioita, ja niin ollen auttamaan osatovereitaan, joilla oli pienempi sanavarasto. Hän vieraili toisissa kaupungeissa ja toisissa paikkakunnilla pitämässä esitelmää kuurojen kokouksissa. Hän osallistui myös ulkomailla pidettuihin kuurojen kongresseihin. Muuta ennen muuta nti Norrajoki oli Jumalan ihminen, joka piti en-arvoisen tärkeänä Jumalan Saanauttamista kuuroille ystävilleen. Hän itse kirjoittaakin: "Kuuromykkäin yhdistyksessä työ ei ole meidän, vaan Herran. Tässä kolmannen ovat vaikeudet usein pilvenharjankorkeiset. Sinä Herra näet ja tiedät, kuinka suuresti meiltä puuttuu se viisauden ja ymmärryksen tiedon ja Herran pelon Henki, jonka soisit asuvan meissä, kuromyksissä. Ja oikein nöyrä, itsensä kieltävä, altis henki, voi, kuinka vaikeata se onkaan kutsua esille Herrä, asia on kuitenkin Sinu, anna meille mitä tarvitaan, omeiltä ja asiasta tieltä se, mikä on tää."

Ei voinut annetulla peltosaralla tehty työ ja kasvun alku pysähtyä. Niinpä jo noin 30 vuotta sitten silloinen Suomen Kuurojen Liiton sihteeri Rurik Pitkää kirjoitti: "Ne porilaiset, joita tässä mainitsen, ne eivät ole sodan saakasta vaan työn. Heille on ollut johtolauseena 'rukoile ja te työtä'."

Ina Norjajoen ase, käytössä k luunut ja monin merkein merkitä Raamattu kertoo sen ahkerasti käyttäjästä. On käynyt totesana: "Autuas se mies joka e vaella jumalattomain neuvoss eikä astu syntisten teitä eikä istakussa pilkkaajat istuvat, vaan rakastaa Herran lakia ja tutkistalle Hänen lakiansa päivät ja yöt. Hän on niinkuin istutettu puuviesiojain tykönä, joka antaa heidelmänsä ajallaan ja jonka lehde ei lakastu ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy." Ps. 1: 1, 2, 3.

Hän oli kirjoittanut Raamattua sa lehdelle Jaakobin sanan: "Usk ilman tekoja on kuollut." Saamme nähdä hänen uskonsa häne teoistansa. Ollessamme hiljaa tämän muiston äärellä, tajuaamme että meillä on paljon opittavaa.

Jumalan hoidossa ollen kaikki yhdessä myötävaikuttaa parhaaksemme, toistenkin parhaaksi.

Elvi Hokkanen

Kuuro kuurojen auttajana

KIRKKO PORISSA

TERVEEN ELÄMÄNTAVAN VUOSI

Olut ja liikenneturvallisuus

Syksyllä Helsingissä järjestettyssä valtakunnallisessa liikenneturvallisuuskongressissa lausui Tuusulan liikennetoimikunnan puheenjohtaja, eversti J. Jarkka puheenvuoron, jossa hän käsitteli liikenneturvallisuuden kannalta ehdotuksia, joiden mukaan oluen jakelu sallitaan myös maaseudulla. Seuraavassa osa eversti Jarkan puheenvuorosta.

A. Liikennetilastoista ilmenee, että alkoholin osuus liikenneonnettomuuksissa on melkoinen ja sen aiheuttamat seuraamukset kolonaisuudessaan pahemmat ja silloin vaaralliset kuin taajamien onnettomuuksien seuraamukset. Perustellusti voidaan olettaa, että todellisuudessa alkoholin osuus on ehkä jopa kaksinkertainen viralliseen tilastoon verrattuna (parin ulkomaisen tutkimuksen mukaan nelinkertainen).

B. Ns. suurten ikäluokkien vartuessa ja yleisen kurittomuuden lisääntyessä on entistä tiukempi ohjelmakalta ehkäisevä toiminta tarpeen. Viitattakoon siihen, että v. 1962 oli 15.000 autonajo-oppilasta, v. 1962 oli 50.000.

C. Maaseudulla on valvonta nykyäänkin vaikeampaa kuin kaupungeissa. Kahvilat, ns. yöbaarit jms. sekä eräät asemavintolat eivät tahdo pysyä siistinä hyväksikäytön valvonnasta huolimatta, vaan häiritsevät niissä muita viettäjiä ja matkustajia. Lisäksi on todettavissa, että heikon valvonnan takia kaupunkilaiset mielellään siirtyvät maaseudulle juhli- maan kuten esimerkiksi ulkomaan ilva- ja lentoliikenteestä osoittavat varsin selvästi. Myös sosiaalisen kontrollin väheneminen vieraassa ympäristössä olemattomiin.

D. Vähäisten väkijoumamäärän käyttäjät eivät suuria vaivoja ja rahoja uhraa väkijoumiin, mutta jos juomat tuodaan aivan ulkomaan, on lankeaminen helppoa. Vain se pienenee havaittavasti jo 2-3 olutpullon nauttimisen jälkeen. Kun tiedetään, että meidänkin

— etäisyys tulevaan ajoneuvon- arvioimaan liian suureksi ja ajoneuvon nopeus liian pieneksi eli on ohitustila kahden tekijän samansuuntaisena vaikutuksena liian suureksi,

— suuri osa moottoriajoneuvon- ohjeltajista ei havaitse tien viere- sä kaikkia liikennemerkejä,

— huono näkyvyys lisää onnettomuuksia,

— alkoholin ensimmäinen vaikutus nimenomaan heikentää ar- vostelukykyä ja elimistön ja her-

TALJAN OHJE

Moottoripyöräilijä

Älä aja liian suurella nopeudella, sillä pienikin epätasaisuus tien pinnassa saattaa kaataa kaksipyöräisen ajok- kisi. On parempi hallita moottoripyörä joka tilantees- sa kuin vaarantaa oma ja muiden teillä liikkuvien tur- vallisuus. Käytä ajatessasi suojakypärää kaiken va- ralta.

Tilastojen mukaan

saa maassamme vuosittain lähes 100 moottoripyöräilijää surmansa. Ota sinäkin oikea asenne liikenteeseen ja omaksu kunnan moottori- pyöräilijänä

LIKKENNETURVALLISUUS
TAVAKSI

moston herkinä yhteistoimintaa on helposti pääteltävissä, että helppo väkijoumien, ennen kaik- kea oluen, saanti saattaa aiheut- ta lisääntyviä haittoja liikene- teelle.

E. Väkijoumien ja oluen jake- lun ulottuessa joka paikkaan ei yleinen mielipide enää tue "rait- tiutta ratissa" eikä anna kiusauk- sessa olevalle kuljettajalle myötä- mielistä tukea oikeaan suuntaan. Tätä vaikutusta lisää se, että yleensä jokainen luulee olevansa vastustuskykyinen ja on varma siitä, että hän ainakin kestää al- koholin haittavaikutukset. Hyvä ja hyvään suuntaan vaikuttava esimerkki jää puuttumaan, sen si- jaan väkijoumien jakelun lisäänt- yttyä huonojen ja kaatavien esi- merkkien luku ja vaikutus.

F. On kiistämätöntä, että väki- joumien kokonaiskulutuksen lisä- säys lisää myös haittavaikutusten määrää. Kun edellä on osoitettu, että haittavaikutuksia lisääviä tekijöitä on useita, on muistettava, että mahdollisen virheellisen jake- lupäätöksen peruuttaminen tai oi- keuksien supistaminen on lähes mahdotonta, sillä "on helppo to- tuttaa määrättyihin tapoihin, mut- ta erittäin vaikea on muuttaa jo totuttuja tapoja", erityisesti vä- hentää ns. vapauksia.

Sinänsä ei väkijoumalainsäädännön käsittely kuulu liikenne- viranomaisille, ei ainakaan kaikil- le, mutta liikenneoikeus ja liikene- teen valvonta heille kuuluvat. Si- hen opetukseen ja valvontaan kuuluvat vuoroistaan "epärattiu- desta liikenteessä" varoitettujen sekä vastaavan valistusaineiston saaminen. Selvää on myös, että väkijoumia koskevan lainsäädän- nön on varjeltava liikennöitsijöitä tunkeutuneita ja vastustettavia to- mintoja, joilla heidän elossaan pysy- misensä ja terveytensä vaarantuu.

JUSELIUKSEN MAUSOLEUMI

on avoinna sunn. klo 11-13, lauant. ja muina arkipäivinä (paitsi tiist.) klo 10-12 ja 14-15. Muina aikoina opas rouva S. Vuorinen, Et. puisto 13 B 44, puh. 17 918.

"TEET SELLAISTA, MITÄ EI PITÄISI TEHDÄ"

— Laajat tutkimukset ovat vah- vistaneet sen, että savukkeiden- poltolla ja keuhkosyövällä on syy- yhteys.

Norjan valtion terveysjohtaja Karl Evang on esitellyt lehdistön edustajille norjalaisen tutkimus- raportin savukkeidenpolton vaikutuksesta terveyteen ja lausunut ylläolevan. Samalla hän ilmoitti todetun, että savukkeidenpolto on tärkeänä edistävänä tekijänä kurkkusyövän ja keuhkoputken- tulehduksen syntyyn. Savukkei- denpolttajien keskuudessa on edel- leen todettu huomattavasti run- saammin sydänveritulppaa, sydän- ahdustusta (angina pectoris) ja keuhkolaajentumaa kuin tupakoi- mattomissa. Tupakoiilla naisilla on taipumus synnyttää aliehit- tyneitä lapsia. Pitkällisenkin tu- pakoinnin terveyshaittoja voidaan suuresti vähentää, jos tupakointi lopetetaan. — Norjalainen tutki- musaineisto on pääasiassa Lands- foreningen Mot Kreft'in hankki- maa.

Terveysjohtaja Evang sanoi, et- tä Norjassa saavutetut tutkimus- tulokset käyvät hyvin yksin Eng- lannin kuninkaallisen lääkäriseu- ran v. 1962 ja USA:n lääkintöjoh- don tammikuussa 1964 julkaise- mien raporttien kanssa.

Terveysjohtaja Evang kosketti esityksessään myös mahdollisuuksia vähentää savukkeiden poltto- ta. Tärkeintä on kohdistaa huomio lasten tupakoinnin estämiseen, ja tässä niin vanhempien, opettajien kuin muiden kasvattajien esimer-killä on suuri vaikutus. On vält- tämätöntä myös rajoittaa savu- ke- mainontaa. On pyrittävä saamaan aikaan valistustoimintaa laajalla rintamalla savukkeidenpolton saat- tamiseksi yleisessä mielipiteessä "lainsuojattomaksi". Ihmiset pitä- si saattaa tuntemaan, että joka kerta savukkeen sytyttäessään he suorittavat jotakin, mitä ei pitäisi tehdä.

LIHUNNAN VÄLTÄMÄTTÖMYYS

Jokin määrä liikuntaa on välttä- mätöntä silloinkin, kun tehdään ruumiilliselta kuormitukseltaan kaikkein keveimmiksi katsottavia töitä.

Ihmisen fyysisen suorituskyvyn pitäisi näet olla jonkin verran päivittäisen tarpeen, siis työn ja harrastusten, asettamien vaatimusten yläpuolella. Mikäli näin ei ole, aiheutuu turhaa väsymys- tä ja ylikuormituskin on mah- dollinen.

Harjoituksen pitäisi yleensä olla lyhytaikainen, mutta verraten voimakkaita ponnistuksia vaativa ja se olisi toistettava muutama ker- ta viikossa.

Jos liikuntaa ryhdytään jälleen harjoittamaan monien vuosien tauon jälkeen, on aina lähdettävä liikkeelle hitaasti; jos ikävuosia on karttunut päälle neljäkymme- nen, tai henkilö muuten epäilee terveyttään, on viisasta ensin kes- kustella lääkärin kanssa.

(Aarni Koskela, Työterveyslaitos)

Äitien päivä on ohi, mutta lapsen tuottamat pienet ilot ovat ikuisesti äidin mielessä.

ULKOPUOLISIA LEIREJÄ

Pojille:

- 6.—8. 6. 1964 Yhteiset lähetyspäi- vät Helsingissä.
22.—30. 6. Joka-Pojan raittiusleiri Partaharjun leirikylässä. Piekäämällä. Maksu 30 mk ja matkat.
25.—29. 6. Suomen Lähetysseuran valtakunnallinen poika- leiri Päiväkummussa. Maksu 5 mk vuorok. ja matkat.

Tyttöille:

- 6.—8. 6. 1964 Lähetysjuhlat Hel- singissä.
5.—12. 7. Tyttöleiri Tanskassa 15 vuotta täyttäneille. Leiri ilmainen, matka noin 200 mk. Johtaa maist. Kert- tu Inkala.
16.—20. 7. Lähetysseuran Toton lei- ri 10-14-vuotiaille Päivä- kummussa.
29. 7.—5. 8. Tyttöleiri Ruotsissa 13 vuotta täyttäneille. Leiri ilmainen, matka noin 100 mk. Johtaa nuorisosiht. Aune Autio.
4.—10. 8. Satakunnan piirin parti- oleiri Kankaanpäässä.

HONGKONG-HÄDÄN POLTTOPISTE
luterilaisten kirkkojen avustuksen kohteena

Hongkong on pieni brittiläinen siirtokunta Kiinan kaakkoisrannik- kolla. Sen alue on vajaat 600 km² ja näin ollen se alucensa puolesta on varsin vaatimaton useimpiin Aasian valtioihin verrattuna. Mut- ta siitä huolimatta sillä on aina ollut erittäin suuri merkitys idän ja lännen kohtaamispaikkana Aa- siassa. Hongkong on yksi niistä harvoista jäljellä olevista alueis- ta, jossa kiinalaiset ja eurooppa- laiset ovat päivittäin läheisessä ja ystävällisessä kanssakäymisessä. Erilaiset kulttuurit ja traditiot kohtaavat toisensa ja sulautuvat yhteen tavalla, joka antaa Hong- kongille aivan erityisen merkityk- sen maailmankartalla.

Hongkongissa elää tänään 3,5 milj. asukasta, joista yli puolet on pakolaisia. Kodittomien ja juurettomien ihmisten lukumäärä täällä on suhteellisesti suurempi kuin missään muualla maailmas- sa. Alueen väkiluku on vuoden 1945 jälkeen kasvanut viisinker- taiseksi. Tämän pienen maan- alueen, josta vain noin 14 pros. on käyttökelpoista, on huollettava Norjan kansan suuruinen väestö- määrä.

Mitä ovat tämän alueen ongel- mat? Yli 750.000 ihmistä elää vie- lä järkyttävän alkeellisissa olo- suhteissa ilman varsinaista asun- toa. Nukkumiseen ja syömiseen tarvittavan tilan he ovat löytä- neet kuka kalliuluolista, jalkakäy- täviltä, talojen katoilta, porras- käytävistä, kuka kokoonkyläy- tä hokkeleista. Asutokurjuuden poistamiseksi on tehty voimak- kaita ponnistuksia. Terveystenhoi- to on suuri ongelma, joka sikä- läisin edellytyksin on erittäin vai- keasti hoidettavissa. Vuonna 1964 Hongkongissa oli 43 klinikkaa, joissa hoidettiin yli 2,5 milj. po- tilasta. Vuonna 1961 klinikoiden lukumäärä oli 62 ja potilaiden n. 5,8 milj. Sairaalapaikkoja on kui- tenkin Hongkongissa erittäin niu- kasti. Paikkojen tarve on 8 ker- taa suurempi.

Hongkongissa on noin 185 pro- testanttista kirkkoa. Hongkongin luterilainen kirkko on nopeasti kasvava kirkko, jossa nyt on 10.540 jäsentä. Jumalanpalveluk- sia pidetään 37 paikassa. Hong- kongin luterilaisen kirkon ja Lu- terilaisen Maailmanliiton Maail- manpalvelun välillä vallitsee kiin- teä yhteistyö. Kirkko asettaa vuosittain päätoimikunnan ja useita toimikuntia, jotka neuvovat ja avustavat Maailmanpalvelua sen avustustyössä. Hyvin suunniteltu organisaatio pyrkii huolehtimaan siitä, että kunkin seurakunnan puutteellaiset perheet saisivat apua. Lähetysseuranajat ja papit

ovat joka päivä yhteydessä Maailmanpalveluun neuvotellen oman työalueensa olosuhteista ja toi- menpiteistä, joihin Maailmanpal- velu voisi ryhtyä helpottaakseen pakolaisten elinoloja.

Hongkong on paikka, jossa on sovellettava "täydellistä evankeli- umin julistamista" käsittäen kaik- ki inhimillisen elämän tarpeet. Ei- vät hyvää tarkoittavat ajatukset eikä voimakas politiikka voi pe- lastaa Aasian kärsiviä ihmisiä, mutta elävä usko kykenee siihen.

Erityisesti pyritään huolehti- maan pakolaislapsista. Tuhannet lapset varttuivat sananmukaisesti kadulla. Erälle annetaan kengän- kiilloitusvälineet, toiset saavat va- paan koulunkäynnin. On lapsia, jotka osallistuvat lastenkerhojen toimintaan ja varttuivat siten valo- isammassa olosuhteissa kuin sellaiset, jotka liittyvät isompien lasten muodostamiin sakkeihin, jotka elävät nokkeluudellaan ja useimmiten joutuivat kaltevalle pinnalle. Heiltä kaikilta puuttuu lapselle kaikkein tärkein, nimit- täin uni, tuki ja turva, ravitseva ruoka, terveydenhoito ja ennen kaikkea rakkaus. Tänä meidän on autettava näitä lapsia, sillä muutaman vuoden kuluttua he ei- vät enää uskalla luottaa kehen- kään, ei edes Jumalaan, koska he liian usein ovat luottaneet turhiin toiveisiin ja kauniisiin lupauksiin.

Vuodesta 1961 lukien Luterilai- sella Maailmanpalvelulla on ollut neljä vakinaista maitobaaria ja kolme kiertävää maitokanttiinia. Näillä järjestelyillä yli 18.000 lasta saa päivittäin lämpimän aterian. Myös kouluissa on aloitettu lasten ruokinta, jolloin he saavat lämpimän aterian käsittäen riisiä, leipää, sokeria ja maitoa.

Hongkongissa Maailmanpalvelu jakaa kunkausittain ruokaa ja vaatetta 50.000 puutteellaiselle. Jokaisen avunsaajan tila tutki- taan tarkoin. Säännöllistä tarkis- tusta toimeenpannaan, jotta voi- taisiin olla varmoja siitä, että vain kipeimmän apua tarvitsevat ovat jatkuvasti autettavien jou- kossa. Keväällä 1962 saapui Ki- nasta pakolaisten tulva, joka toi tullessaan tuhansia ihmisiä jo ennestäänkin liikkakansoitettuun Hongkongiin. Kymmenientuhan- sien kärsimyksiä lisäsi vielä hir- vittävä pyörremyrsky, joka oli tu- hoisin vuosikymmeniin.

Kiertävät kanttiinit, maitoba- rit ja jakelukeskukset Hongkon- gin kurjimmassa osassa jakavat Maailmanpalvelun toimesta apua puutteellaisille, joista suurin osa on lapsia, vanhuksia sairaita ja työkyvyttömiä.

Kirkon Tiedotuspalvelu

TIE JUMALAN LUO

Mutta löytyisikö niitä, jotka huuttavat Herraa ja panevat neu- vottavuudessaan toivonsa Hänen asiohinpuuttumiseensa. Häntä ja ahdistus vasta monessa tapaukses- sa avaa tien Jumalan luo, tien, jo- ka muuten pysyisi suljettuna. Luu- len, että niidenkin joukossa, jotka vaivautuvat tämän lukemaan, on tällaisia Herraa huutaneita. Eikä- hän vain näillä ihmisillä ole myös

kokemuksia siitä, kuinka Herra on auttanut. Neuvonut ehkä ihan uuden tiensä, nostanut huutajan uppottavasta liejusta ja asettanut hänen jalkansa kalliolle (Ps. 40: 3). Mutta sekin tie, joka huutamisesta huolimatta on merkinnyt tuskaa ja kyyneliä, on ollut hyvä tie, jos Herra vaan on sen neuvonut.

Voitto Vuola

VAIKKA minä vaeltais pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa,

SILLÄ sinä olet minun kanssani, sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat. Ps. 23: 4.

VAIKKA tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu.

SILLÄ "Sinä, Herra, olet minun turvani." Ps. 91: 7, 8.

VAIKKA minä todistankin itsestäni, on todistukseni pätevä,

SILLÄ minä tiedän, mistä minä olen tullut ja mihin minä menen. Jh. 8: 14.

KIRKKO PORISSA

LÄHEMMÄKSI LUONTOA — LÄHEMMÄKSI LUOJAA JA LUOTUJA

Ketäpä nuorta ihmistä ei luonto kiinnostaisi, ja houkuttelisi luokseen. Joskus, useinkin arkisten askareiden ja alituisen kiireen lomassa on pakko pysähtyä hetkeksi hiljaisena suuren Luojan ja Hänen luontonsa eteen.

Me NKKY:n nuoret retkeilijät emme ole suinkaan unohtaneet, että luonto on ehkä parhaita opettajiamme. Se hiljentää myrskyisenkin mielen. Emme aina tahdo jaksaa lukea Jumalan sanaa, emme käydä kirkossa, mutta luontoon emme koskaan väsy: se on meille sekä Jumalan sana että kirkko.

Syysiltäisin kauniissa Junnilassa, kun seisoi myrskyävien meren äärellä, meille selviää ikään kuin itsestään luonnon suuri mahti. Jokainen vyöryvä aalto, jokainen voimakas pyörre näyttää lähestyvän meitä väkivaltaisella voimalla. Kukaan meistä ei puhu sanaakaan — kukaan ei uskalla eikä voi puhua — meri puhuu meille ja Jumala meidän sydämiimme. — Päällekkäin ladotut jännittävät ja pelottavatkin linnanmuurit puhuvat meille salaperäisyydestään, tummaan lampeen kuvastuva risti puhuu elämän sanomaa. Jokainen kasvi, kivi, pensas, lintu, kala, tuntuu puhuvan ja on kuin tämä kaikki haluaisi sanoa: "Jumalan luonnosta te saatatte löytää lohtu- tuksen ja rauhan, joita olette ehkä turhaan etsineet virsikirjoistanne tai sydämistänne."

Kaunis luonto ja luonnon keskellä kirkko, vanha ja ylväs. Torni ja risti kohoten yli pilvien: Jumalan palvelus nuorille. Luoja on johdat-

anut meidät sanansa ääreen, sillä mitä olisi kaikki luotu ja ihmeellinen ilman Jumalan sanaa! Vanha harmaa pappi ja tutut kotoiset rauhoittavat sanat.

Uusi kirkko: pitkä, lasinen ja seinällä risti. Siniset seinät ja ruukukasvi, punainen alttariliina. Uusi nuori pappi outoine opetuksineen, mutta aina sama sanoma: "Vapah- taja on olemassa".

Meillä on tapana aina joskus ke- väisin ja syksyisin käydä tervehti- mässä vanhukksia. He pitävät vaati- mattomista esityksistämme ja elä- vät kokonaan laulujemme sisällössä. On suurenmoista tuntea olevansa rakastettu, olevansa kaivattu yhä uudelleen näiden vanhusten jouk- koon. Jokainen huivin alta tuikki- va katse, jokainen ryppyjen uurtama otsa ja vanhuuden koukistama käsi on meille osoituksena siitä, että me saamme elää.

Eikö olekin ihmeellistä, että kaik- ki kaunis ja hyvä, lempeä ja rakas hioo kulmikkauttamme ja antaa meidän oppia huomaamaan kaikkea sitä kaunista, jonka Jumala on val- mistanut meille ihmisille, jotta jak- saisimme rakastaa Häntä, toisiame ja maatamme! — Eikö meissä jokaisessa olekin eränkävijän sielu, joka halajaa kauas asumattomille saloille, missä elämä on outoa ja tuntematonta. Kaipaamme retkei- lyä, odotamme kokemuksia ja seik- kailuja ja haluamme elää jokaisen hetkemme vakuuttuneina siitä, että meillä on yhteinen tarve turvautua Luojaamme ja luottaa Häneen kai- kessa.

Ilse Ollikainen.

TYTTÖJEN KESÄPÄIVÄT Keski-Porin kirkossa

Ohjelma:

Keskiviikkona 3. 6.

klo 12 Tervetuloa toivottavat Porin seurakunnat ja Tyttöjen Kes- kus.

13 Raamattutunti, teol.kand. An- ja Leinonen.

14 Mehu.

15 Tytön tie, kuvaelma, johtaa nuor.ohjaaja Tyyne Koskela. Aino-Inkeri Notkola kertoo.

16.30 Ruokailu.

19 Retki Junnilaan. Iltanuotio Junnilassa, johtaa diakoni Leena Ronkainen.

21.30 Iltate.

Iltahartaudet majapaikoissa.

Torstaina 4. 6.

klo 7 Ehtoollinen tyttöjen johtajille.

8.00 Lipunnosto ja aamuhartaus.

8.30 Aamutee.

8.30 Aamukahvi tyttöjen johtajille.

Tyttöjen johtajien kokous.

KAUPPIAAT!

Oletteko huomanneet, että Porin Kirkkosanomien on tehokas ilmoitus- väline, koska se vie tarjouksenne 23.000 kpl. painoksena jokaiseen porilaiseen kotiin?

nuor.ohjaaja Hilka Vetten- ranta.

9.30 Raamattutunti, teol.kand. An- ja Leinonen.

10.30 "Että yhteisin työhösi suu- reen". Lähetys, sisälähetys, diakonijuhla.

Porin diakonissalaitoksen op- pilaat, teol.kand. Eeva Mat- kainen Lähetysseurasta. Tie- tokilpailu, jossa on palkinto- na Sisälähetysseuran lahjoit- tama Raamattu. Johtaa mus. op. Eeva Turtainen.

12 Ruokailu.

13.30 Jumalanpalvelus, saarnaa ro- vasti Matti A. Mustonen, litur- gina khra Niilo Suhonen.

14.30 Lipunlasku Cygnaeusken kou- lulla.

Lähtöjuoma.

Ilmoittautumiset: nuor.ohjaaja Lea Kalajoki, Hansak. 3. Pori.

Porin ja Reposaaressen hautausmaiden HAUTOJEN KESÄHOITOTILAUKSIA

otetaan vastaan seurakuntien taloustoimistossa Lant. Raatihuoneenkatu 3, puh. 12 784, toimiston aukioloaikoina. Hoitotilatukset on jätettävä vii- meistään toukokuun loppuun mennessä.

Hoitohinnasto ja ehdot on saatavana taloustoimistosta ja hautaus- maan hoitajilta. Hoitomaksut on suoritettava hoitoa tilattaessa.

Haudat voidaan antaa myös hoitoon 25 tai 50 vuoden ajaksi tahi ai- naisiksi hautainhoitorahastoille suoritettavaa kertakaikkista maksua vas- taan.

KIRKKOHALLINTOKUNTA

KIRKKOHERRAN VIRASTOT

Avoimna arkisin klo 9—12, perjant. lisäksi klo 16—17.

Keski-Pori Hallituskatu 9, puh. 12 201.

Porin Teljä Hallituskatu 9, puh. 16 244.

Länsi-Pori Liikastentti 28, puh. 17 671.

Pihlava Pihlavan kirkolla, puh. 85 071.

Reposaaari. Reposaaressa Merimiehenkatu 1, tiist., torst., lauant. klo 9—11, lauant. myös klo 17—18, puh. 84 023.

TALoustoimisto

Lant. Raatihuoneenk. 3, arkisin klo 9—12, perj. myös klo 16—17, puh. 12 784.

DIakoniattoimisto

Itäpuisto 14 piharakennus, suljettu kesä—heinäk., arkisin klo 9—11.30, puh. 14 107.

NUORISotoimisto

Itäpuisto 14 pihan puolella, kesällä perj. ja lauant. klo 11—13, puh. 14 992.

HAUTAUSMAATOIMISTO

Uudessa siunauskappelissa, arkisin klo 9—11, puh. 14 319.

KESÄN LEIREJÄ JUNNILASSA ILMOLASSA

TOUKOKUU

- 6.—7. 5. Naisten päivät.
30. 5. Ylioppilaiden lakkiaisjuh- la.
31. 5. Ruotsalaisten retki Junni- laan.

KESÄKUU

- 1.—14. 6. I rippikoululeiri.
16.—21. 6. Sotainvalidileiri.
19.—21. 6. Nuorten juhannusleiri.
22.—28. 6. Porin Teljän äitileiri.
29. 6.—3. 7. Tyttöleiri alle 11-vuo- tiaille.
36. 6.—1. 7. Hampurilaisten nuorten vierailu.

HEINÄKUU

- 3.—12. 7. Kuurojen liiton äitileiri.
6.—12. 7. Aistivallisten leiri.
13.—19. 7. Keski-Porin I äitileiri.
21.—26. 7. Siviilinvalidileiri.
27. 7.—2. 8. Länsi-Porin äitileiri.

ELOKUU

- 3.—9. 8. Pihlavan ja Reposaaressen äitileiri.
10.—16. 8. Keski-Porin II äitileiri.
17.—30. 8. II rippikoululeiri.

JUNNILAN LEIRILAISTEN HUOMIOON

Rippikoululaiset maksa- vat täyshoidosta 55 mk, ukoseura- kuntalaiset 60 mk. Heidän on täy- tettävä 15 v. viimeistään leiriaikana. Ilmoittautuminen tk. 20. päivään mennessä nuorisotoimistoon.

Aidit ilmoittautuvat seurakun- tiensa diakonisioille. Leiri on mak- suton.

Invalidit ilmoittautuvat dia- koniatoimistoon.

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME

Heikkilän
HAUTAUSTOIMISTO
O.M. U. KARIHARA
PORI - LIISANK. 18 Puh. 12125
~AJANMUKAINEN SAATTAJA~

TOUKOKUU

30.—31. 5. Poikapäivät.

KESÄKUU

- 1.—4. 6. Raivausleiri.
5.—9. 6. Poikaleiri alle 10-vuotiailla.
12.—18. 6. Tyttöleiri yli 10-vuotiailla.
22.—27. 6. Poikaleiri kaikenikäisille.
29. 6.—3. 7. Raittiuspiirin leiri pojilla ja tytöille.

HEINÄKUU

- 6.—11. 7. Poikaleiri alle 13-vuotiailla.
13.—16. 7. Väinän Vartiain kolkkaleiri.
20.—24. 7. Tyttöleiri kaikenikäisille.

ELOKUU

- 10.—15. 8. Poikaleiri kaikenikäisille.
17.—21. 8. Tyttöleiri kaikenikäisille.
29.—31. 8. Kerhonjohtajakurssi.

Tunnus: "Hän ohjaa minut oikealle tielle". Ps. 23: 3.

LYTTYLÄN LEIRILAISTEN HUOMIOON

Ilmolan alueelle sijoitetut leirit ovat tehtäviä. Siitä johtuu, et- osanottajien varusteetkin ovat se- mukaiset. Ulkoiluun sopiva vaas- kerta, ylimääräiset alusvaatteet läm- min yöpuku ja sukut, sadetakk- saappaat tai kengät ja kumitossut. Makuupussi tai kaksi huopaa ja ka- kanat. Ruokailuvälineinä veitsi-ru- rukka-lusikka, kulho ja muki. P- seytymisvälineitä: saippua, hamma- harja ja pyyhe. Raamattu, virsiki- ja ja muistiinpanovälineet. Ilmoittautumiset yleensä nuoris- toimistoon. Osanottomaksu 1 m- vuorokaudelta.

PORIN NKKY:N KESÄLEIRIT

7—10-vuotiaitten tyttöjen leiri Viasvedellä 2.—4. 7., sisämaajoitus. Kerhonjohtajien ja nuorten aiku- ten leiri Viasvedellä 4.—6. 7., sisä- majoitus.

Yli 10-vuotiaitten tyttöjen leiri S- kylän Järvensivussa 9.—14. 7., tel- lismajoitus.

Lähempiä tietoja Annikki Mäkelä Kalevanpuisto 5, ilm. miel. 15. mennessä.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat. Jaetaan postitse Porin seura- kuntien talouksiin.

Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525.

Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.

Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, past. Tapani Pietilä, teol. kand. Liisa Syrjä, opett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Porin Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Pohjoismaiden Yhdyspankki, Pori.

Ilmoitushinnat: 30 p. pal- samillimetritä, värilliset eri sopimuksen mukaan.

Tilauksinta: 1 vuosikerta kotimaahan 3.—, ulko- maille 5.—.

Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy.

Porissa 1964
Satakunnan Kirjateollisuus Oy

PARTIOKÄRPÄSEN PUREMA

Keväällä parveilevat partiolaiset ja karpäset. Kun hyönteinen pistää, paisuu purema. Samoin jos partio- karpäsen puree, saa poika tai tyttö tartunnan, jossa kaikki on partiota — koko elämä pyöri sen aatteen ympärillä vielä vanhanakin. Kevä- sin parveilevat partiolaisetkin paraa- teissaan. Tarvitaanhan julkinen kat- selmus, jotta kaikki olisi tip-top ja muutkin muistaisivat, että on ole- massa järjestynyttä nuorisotoimin- ta.

Mutta partio ei ole vain paraatia. Se on kasvatusjärjestelmä, jossa nuoret ovat itse kasvattajainansa. Muodot voivat muuttua vuosien ku- luessa, mutta sisältö on sama: Ju- mala, isänmaa ja partiolaki. Liik- keen perustaja Baden-Powell on sa- nonut, että jokaisen kunnan miehen ominaisuuksiin kuuluu usko. Juma- lattomuus ei siis kuulu partion pii- riin. Partiolaki ei ole järjestelmän piiska, vaan se ilmoittaa, minkälai- nen oikea partiolainen on.

Kaikesa toiminnassa on myös vai- keuksia. Partiossakin on nyt kaksi sellaista: johtajapula ja rahapula. Periaatteeltaan on partiointi vapaa- ajan harrastus ja siksi tarvittaisiin entisiä partiolaisia, jotka siirtäisivät kokemuksensa ja uhrasivat aikansa nuorten hyväksi. Palkattu johtajis- to ei kuulu lippukuntaporttaaseen. Toiseksi nykyään tarvitaan enem- män rahaa kuin ennen. On muis- tettava, että partiolaiset eivät ole kerjäläisiä, vaikka jotkut tahtovat- kin heitä käyttää rahankeräijinä eri- laisten yhdistysten hyväksi. Partio- laisten tulee itse ansaita työllään omat tarpeensa.

Partiointi on myös tervettä ulko- ilmatoimintaa. Eriäässä seurakun- nassa annettiin pojille sellainen kel- larikolo, jossa ei ollut ikkunaa, ei- kä ilmanvaihtoa, joten kamaripar- tiolaisten oli paettava ulos — onnek- si. Paljon enemmän olisikin syytä kokoontua ulkona raikkaassa luon- nassa.

Paisukoon siis vain partiokärpäsen purema. Katti.

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUSTOIMISTO
PORI, ITÄPUISTO 18 Puh. 12767

Suurin — Suositun
Kuljetukset autoillamme
kalkkialle

KESÄPÄIVÄT PORISSA

17.—18. 5. 1964. Lähetysjuhla Keski- Porissa, tuomiorov. O. Paarma ja past. Matti Ko- ponen saarnaavat.

20. 5. Lastentarhojen juma- lanp. rov. Matti A. Mus- tonen.

24. 5. Lähetysjuhla Länsi-Pori- sa, neekeripastori Sheja- vali.

24. 5. Rukoilevaisseurat Mikon- katu 8.

24. 5. Seurakuntaan muuttaneiden ilta Itäpuisto 14.

30. 5. Uusien ylioppilaiden lakki- juhla Junnilassa.

30. 5. Koululaisjumalanpalvelus Keski-Porissa, rov. P. O. Ekko.

31. 5. Radiojumalanpalvelus Keski-Porissa rov. Matti A. Mustonen.

2.—4. 6. Valtakunnalliset tyttöpäi- vät Keski-Porissa.

6.—7. 6. Strömbergin tehtaitten raamattupiirien vierailu Porissa ja Reposaaressa.

20. 6. Radiojumalanpalvelus.

5. 7. —

26. 7. —

3.—9. 8. Helsingin Raamakuulun kesäjuhlat Keski-Porissa.

6.—13. 9. Kansan Raamattuseuran evankelioimispäivät Keski- Porissa.

26.—27. 9. Porin Rauhaniyhdistyksen syysseurat.